

Wolken

Prologos

- [1] [Στρεψιάδης]: ίοὺ Ἰού·
- [2] ὡς Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον·
[3] ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
[4] καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἥκουσ' ἔγω·
[5] οἱ δ' οἰκέται ρέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἀν πρὸ τοῦ.
[6] ἀπόλοιο δῆτ' ὡς πόλεμε πολλῶν οὔνεκα,
[7] ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
[8] ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὐτοσὶ νεανίας
[9] ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται
[10] ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
[11] ἀλλ' εἰ δοκεῖ ρέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
[12] ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὔδειν δακνόμενος
[13] ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν
[14] διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
[15] ἵππαζεταί τε καὶ ξυνωρικεύεται
[16] ὄνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἔγω δ' ἀπόλλυμαι
[17] ὄρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·
[18] οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἄπτε παῖ λύχνον,
[19] κάκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν
[20] ὄπόσοις ὀφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
[21] φέρ' ἔδω τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
[22] τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἔχρησάμην;
[23] ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἵμοι τάλας,
[24] εἴθ' ἔξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.
- [25] [Φειδιππίδης]: Φέλων ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.
- [26] [Στρεψιάδης]: τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν δ' μ' ἀπολώλεκεν·
- [27] ὄνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἵππικήν.
- [28] [Φειδιππίδης]: πόσους δρόμους ἔλαξ τὰ πολεμιστήρια;
- [29] [Στρεψιάδης]: ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἔλαύνεις δρόμους.
- [30] ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
- [31] τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾳ.
- [32] [Φειδιππίδης]: ἄπαγε τὸν ἵππον ἔξαλίσας οἴκαδε.
- [33] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ὡς μέλ' ἔξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
- [34] ὅτε καὶ δίκας ὥφληκα χάτεροι τόκου
- [35] ἐνεχυράσεσθαί φασιν.
- [35b] [Φειδιππίδης]: ἐτεὸν ὡς πάτερ
- [36] τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην;
- [37] [Στρεψιάδης]: δάκνει μὲ δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
- [38] [Φειδιππίδης]: ἔσασον ὡς δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.
- [39] [Στρεψιάδης]: σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' Ἱσθ' ὅτι
- [40] ἐς τὴν κεφαλὴν ἄπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
- [41] φεῦ.
- [41a] εἴθ' ὥφελ' ἢ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
- [42] ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα·
- [43] ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος
- [44] εύρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
- [45] βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.

- [46] ἔπειτ' ἔγημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
[47] ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὡν ἐξ ἄστεως,
[48] σεμνὴν τρυφῶσαν ἐγκεκοισυρωμένην.
[49] ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγὼ
[50] ὅζων τρυγὸς τρασιᾶς ἑρίων περιουσίας,
[51] ἡ δ' αὖ μύρου κρόκου καταγλωττισμάτων,
[52] δαπάνης λαφυγμοῦ Κωλιάδος Γενετυλλίδος.
[53] οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
[54] ἐγὼ δ' ἀν αὐτῇ θοἰμάτιον δεικνὺς τοδὶ
[55] πρόφασιν ἔφασκον, ὥ γύναι λίαν σπαθᾶς.
- [56] [Θεράπων]: **ἔλαιον** ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ **λύχνῳ**.
[57] [Στρεψιάδης]: οἴμοι· τί γάρ μοι τὸν **πότην** **ἥπτες λύχνον**;
[58] δεῦρ' **ἔλθ'** ἵνα κλάης.
- [58b] [Θεράπων]: διὰ τί δῆτα **κλαύσομαι**;
- [59] [Στρεψιάδης]: ὅτι τῶν **παχειῶν** ἔνετίθεις **θρυαλλίδων**.
- [60] μετὰ ταῦθ', ὅπως νῷν ἐγένεθ' **νιὸς** οὔτοσί,
[61] ἐμοὶ τε δὴ καὶ τῇ **γυναικὶ τάγαθῃ**,
[62] περὶ τούνومατος δὴ 'ντεῦθεν **ἔλοιδορούμεθα**·
[63] ἡ μὲν γὰρ **ἵππον** **προσετίθει** πρὸς τούνομα,
[64] **Ξάνθιππον** ἢ **Χαριππον** ἢ **Καλλιπίδην**,
[65] ἐγὼ δὲ τοῦ **πάππου** 'τιθέμην **Φειδωνίδην**.
[66] τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ' εἴτα τῷ **χρόνῳ**
[67] κοινῇ **ξυνέβημεν** κάθέμεθα **Φειδιππίδην**.
[68] τοῦτον τὸν **νιὸν λαμβάνουσ'** ἐκορίζετο,
[69] δταν σὺ **μέγας** ὡν **ἄρμ'** ἐλαύνης πρὸς **πόλιν**,
[70] ὡσπερ **Μεγακλέης**, **ξυστίδ'** **ἔχων**. ἐγὼ δ' **ἔφην**,
[71] ὅταν μὲν οὖν τὰς **αἴγας** ἐκ τοῦ **φελλέως**,
[72] ὡσπερ ὁ **πατήρ** σου, διφθέραν **ἐνημμένος**.
[73] ἀλλ' οὐκ **ἐπίθετο** τοῖς **έμοις** οὐδὲν **λόγοις**,
[74] ἀλλ' **ἵππερόν** μου **κατέχεεν** τῶν **χρημάτων**.
[75] νῦν οὖν **ὅλην** τὴν **νύκτα φροντίζων** ὁδοῦ
[76] **μίαν** **ηὗρον** **ἀτραπὸν** δαιμονίως **ὑπερφυᾶ**,
[77] ἦν ἦν **ἀναπείσω** τουτονί, **σωθήσομαι**.
[78] ἀλλ' **ἔξεγεῖραι** πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
[79] πῶς δῆτ' ἀν **ἥδιστ'** αὐτὸν **ἐπεγείραιμι**; πῶς;
[80] **Φειδιππίδη** **Φειδιππίδιον**.
- [80b] [Φειδιππίδης]: τί ὥ **πάτερ**;
- [81] [Στρεψιάδης]: **κύσον** με καὶ τὴν **χεῖρα** δὸς τὴν **δεξιάν**.
- [82] [Φειδιππίδης]: **ἰδού**. τί **ἔστιν**;
- [82b] [Στρεψιάδης]: **εἰπέ** μοι, **φιλεῖς** ἐμέ;
- [83] [Φειδιππίδης]: νὴ τὸν **Ποσειδῶ** τουτονὶ τὸν **ἵππιον**.
- [84] [Στρεψιάδης]: μὴ 'μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν **ἵππιον**·
[85] οὔτος γὰρ ὁ **θεὸς αἴτιός** μοι τῶν **κακῶν**.
[86] ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς **καρδίας** μ' ὅντως **φιλεῖς**,
[87] ὥ **παῖ** πιθοῦ.
- [87b] [Φειδιππίδης]: τί οὖν **πίθωμαι** δῆτά σοι;
- [88] [Στρεψιάδης]: **ἔκστρεψον** ως τάχιστα τοὺς σαυτοῦ **τρόπους**,
- [89] καὶ μάνθαν' **έλθων** ἀν ἐγὼ **παραινέσω**.
- [90] [Φειδιππίδης]: **λέγε** δῆ, τί **κελεύεις**;
- [90b] [Στρεψιάδης]: καὶ τι **πείσει**;
- [90c] [Φειδιππίδης]: **πείσομαι**
- [91] νὴ τὸν **Διόνυσον**.

[91b] [Στρεψιάδης]: δεῦρο νυν ἀπόβλεπε.

[92] οὐδὲ τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῷκίδιον;

[93] [Φειδιππίδης]: δῶ. τί οὖν τοῦτ' ἔστιν ἐτέὸν ὡς πάτερ;

[94] [Στρεψιάδης]: ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἔστι φροντιστήριον.

[95] ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἵ τὸν οὔρανὸν

[96] λέγοντες ἀναπεθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς,

[97] κάστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.

[98] οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις διδῷ,

[99] λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κάδικα.

[100] [Φειδιππίδης]: εἰσὶν δὲ τίνες;

[100b] [Στρεψιάδης]: οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοῦνομα·

[102] μεριμνοφροντιστὰν καλοῖ τε κάγαθοί.

[103] [Φειδιππίδης]: αἰβοῖ πονηροί γ', οἴδα. τοὺς ἀλαζόνας

[104] τοὺς ὥχριῶντας τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,

[105] ὃν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.

[105b] [Στρεψιάδης]: ἦ ἦ σιώπα· μηδὲν εἴπης νήπιον.

[106] ἀλλ' εἴ τι κῆδει τῶν πατρών ἀλφίτων,

[107] τούτων γενοῦ μοι σχασάμενος τὴν ἵππικήν.

[108] [Φειδιππίδης]: οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι

[109] τοὺς φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας.

[110] [Στρεψιάδης]: ἤθ' ἀντιβολῶ σ' ὡς φύλτατ' ἀνθρώπων ἔμοι

[111] ἐλθῶν διδάσκου.

[111b] [Φειδιππίδης]: καὶ τί σοι μαθήσομαι;

[112] [Στρεψιάδης]: εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τὰ λόγω,

[113] τὸν κρείττον', ὅστις ἔστι, καὶ τὸν ἥττονα.

[114] τούτοιν τὸν ἔτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἥττονα,

[115] νικᾶν λέγοντά φασι τάδικωτερα.

[116] ἦν οὖν μάθης μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,

[117] ἀ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν

[118] οὐκ ἂν ἀποδοίην ούδ' ἂν ὀβολὸν ούδενί.

[119] [Φειδιππίδης]: οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γάρ ἂν τλαίην ίδειν

[120] τοὺς ἵππας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος.

[121] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἔμῶν ἔδει,

[122] οὕτ' αὐτὸς οὕθ' ὁ ζύγιος οὕθ' ὁ σαμφόρας·

[123] ἀλλ' ἔξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.

[124] [Φειδιππίδης]: ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ Θεῖος Μεγακλέης

[125] ἀνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.

[126] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κείσομαι,

[127] ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι

[128] αὐτὸς βαδίζων ἐς τὸ φροντιστήριον.

[129] πῶς οὖν γέρων ὃν κάπιλήσμων καὶ βραδὺς

[130] λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;

[131] ἴτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,

[132] ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ παιδίον.

[133] [Μαθητής]: βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἔσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;

[134] [Στρεψιάδης]: Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.

[135] [Μαθητής]: ἀμαθής γε νὴ Δί' ὅστις οὐτωσὶ σφόδρα

[136] ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας

[137] καὶ φροντίδ' ἔξήμβλωκας ἔξηυρημένην.

[138] [Στρεψιάδης]: σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γάρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.

[139] ἀλλ' εἴπε μοι τὸ πρᾶγμα τούξημβλωμένον.

[140] [Μαθητής]: ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.

- [141] [Στρεψιάδης]: λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν· ἔγὼ γὰρ ούτοσὶ
- [142] ἡκω μαθητὴς ἐς τὸ φροντιστήριον.
- [143] [Μαθητής]: λέξω. νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
- [144] ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
- [145] ψύλλαν ὀπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας·
- [146] δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὁφρῦν
- [147] ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.
- [148] [Στρεψιάδης]: πῶς δῆτα διεμέτρησε;
- [148b] [Μαθητής]: δεξιώτατα.
- [149] κηρὸν διατήξας, εἴτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
- [150] ἐνέβαψεν ἐς τὸν κηρὸν αὐτῆς τῷ πόδε,
- [151] κάτα ψυχείσῃ περιέψυσαν Περσικαί.
- [152] ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
- [153] [Στρεψιάδης]: Ὡς Ζεῦ βασιλεὺς τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
- [154] [Μαθητής]: τί δῆτ' ἀν τερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
- [155] φρόντισμα;
- [155b] [Στρεψιάδης]: ποῖον; ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
- [156] [Μαθητής]: ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος
- [157] ὀπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
- [158] κατὰ τὸ στόμ' ἄδειν ἢ κατὰ τούρροπύγιον.
- [159] [Στρεψιάδης]: τί δῆτ' ἔκεινος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;
- [160] [Μαθητής]: ἔφασκεν εἶναι τοῦντερον τῆς ἐμπίδος
- [161] στενόν· διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
- [162] βίᾳ βαδίζειν εὐθὺν τούρροπύγίου·
- [163] ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον
- [164] τὸν πρωκτὸν ἥχεῖν ὑπὸ βίᾳς τοῦ πνεύματος.
- [165] [Στρεψιάδης]: σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἔστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
- [166] Ὡς τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
- [167] ἢ ράδίως φεύγων ἀν ἀποφύγοι δίκην
- [168] ὅστις δίοιδε τοῦντερον τῆς ἐμπίδος.
- [169] [Μαθητής]: πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφηρέθη
- [170] ὑπ' ἀσκαλαβώτου.
- [170b] [Στρεψιάδης]: τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.
- [171] [Μαθητής]: ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς
- [172] καὶ τὰς περιφορὰς εἴτ' ἄνω κεχηνότος
- [173] ἀπὸ τῆς ὁροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
- [174] [Στρεψιάδης]: ἥσθην γαλεώτη καταχέσαντι Σωκράτους.
- [175] [Μαθητής]: ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἐσπέρας.
- [176] [Στρεψιάδης]: εἴεν· τί οὖν πρὸς τάλφιτ' ἐπαλαμήσατο;
- [177] [Μαθητής]: κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν
- [178] κάμψας ὀβελίσκον εἴτα διαβήτην λαβὼν
- [179] ἐκ τῆς παλαιστρας θοιμάτιον ὑφελετο.
- [180] [Στρεψιάδης]: τί δῆτ' ἔκεινον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;
- [181] ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
- [182] καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη.
- [183] μαθητιῶ γάρ· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
- [184] ὡς Ἡράκλεις ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;
- [185] [Μαθητής]: τί ἔθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι;
- [186] [Στρεψιάδης]: τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
- [187] ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν ούτοι;
- [188] [Μαθητής]: ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς.
- [188b] [Στρεψιάδης]: βολβοὺς ἄρα

- [189] ζητοῦσι. μή νυν τουτογί φροντίζετε·
[190] ἐγὼ γάρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
[191] τί γὰρ οἴδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἔγκεκυφότες;
[192] [Μαθητής]: οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
[193] [Στρεψιάδης]: τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐξ τὸν ούρανὸν βλέπει;
[194] [Μαθητής]: αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
[195] ἀλλ' εἰσιθ', ἵνα μὴ 'κεῖνος ὑμῖν ἐπιτύχῃ.
[196] [Στρεψιάδης]: μήπω γε μήπω γ'. ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
[197] αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.
[198] [Μαθητής]: ἀλλ' οὐχ οἴόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
[199] ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.
[200] [Στρεψιάδης]: πρὸς τῶν θεῶν τί γὰρ τάδ' ἐστίν; εἰπέ μοι.
[201] [Μαθητής]: ἀστρονομία μὲν αὐτῇ.
[201b] [Στρεψιάδης]: τουτὶ δὲ τί;
[202] [Μαθητής]: γεωμετρία.
[202b] [Στρεψιάδης]: τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον;
[203] [Μαθητής]: γῆν ἀναμετρῆσαι.
[203b] [Στρεψιάδης]: πότερα τὴν κληρουχικήν;
[204] [Μαθητής]: οὔκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν.
[204b] [Στρεψιάδης]: ἀστεῖον λέγεις.
[205] τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.
[206] [Μαθητής]: αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὁρᾶς;
[207] αὕτε μὲν Αθῆναι.
[207b] [Στρεψιάδης]: τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
[208] ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὄρῳ καθημένους.
[209] [Μαθητής]: ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Αττικὸν τὸ χωρίον.
[210] [Στρεψιάδης]: καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν ούμοι δημόται;
[211] [Μαθητής]: ἐνταῦθ' ἔνεισιν. ή δέ γ' Εῦβοι, ὡς ὁρᾶς,
[212] ἡδὶ παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ.
[213] [Στρεψιάδης]: οἶδ'. ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
[214] ἀλλ' ή Λακεδαίμων ποῦ 'σθ';
[214b] [Μαθητής]: ὅπου 'στίν; αὐτῇ.
[215] [Στρεψιάδης]: ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε,
[216] ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.
[217] [Μαθητής]: ἀλλ' οὐχ οἴόν τε.
[217b] [Στρεψιάδης]: νὴ Δί' οἰμώξεσθ' ἄρα.
[218] φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;
[219] [Μαθητής]: αὐτός.
[219b] [Στρεψιάδης]: τίς αὐτός;
[219c] [Μαθητής]: Σωκράτης.
[219d] [Στρεψιάδης]: ὦ Σώκρατες.
[220] ἦθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτὸν μοι μέγα.
[220a] [Μαθητής]: αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γάρ μοι σχολή.
[221] [Στρεψιάδης]: ὦ Σώκρατες,
[222] ὦ Σωκρατίδιον.
[223] [Σωκράτης]: τί με καλεῖς ὥφήμερε;
[224] [Στρεψιάδης]: πρῶτον μὲν δ τι δρᾶς ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
[225] [Σωκράτης]: ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἄλιον.
[226] [Στρεψιάδης]: ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
[227] ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἰπερ;
[227b] [Σωκράτης]: οὐ γὰρ ἄν ποτε
[228] ἔξηρον ὁρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,

- [229] εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα
 [230] λεπτὴν καταμείξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα.
 [231] εἰ δ' ὧν χαμαὶ τάνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
 [232] οὐκ ἄν ποθ' ήρπον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
 [233] ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἴκμάδα τῆς φροντίδος.
 [234] πάσχει δὲ ταύτῳ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
- [235] [Στρεψιάδης]: τί φής;
 [236] ἡ φροντὶς ἔλκει τὴν ἴκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα;
 [237] ἵθι νυν κατάβηθ' ὡς Σωκρατίδιον ὡς ἐμέ,
 [238] ἵνα με διδάξῃς ὕνπερ οὕνεκ' ἐλήλυθα.
- [239] [Σωκράτης]: ἥλθες δὲ κατὰ τί;
 [239b] [Στρεψιάδης]: βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
 [240] ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων
 [241] ἀγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
- [242] [Σωκράτης]: πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
- [243] [Στρεψιάδης]: νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικὴ δεινὴ φαγεῖν.
 [244] ἀλλά με δίδαξον τὸν ἔτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
 [245] τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὅντιν' ἀν
 [246] πράττῃ μ' ὁμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
- [247] [Σωκράτης]: ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ¹
 [248] ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι.
- [248b] [Στρεψιάδης]: τῷ γὰρ ὅμνυτ'; ἢ
 [249] σιδαρέοισιν ὕσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
- [250] [Σωκράτης]: βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς
 [251] ἄττ' ἔστιν ὄρθως;
- [251b] [Στρεψιάδης]: νὴ Δί' εἴπερ ἔστι γε.
- [252] [Σωκράτης]: καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
 [253] ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν;
- [253b] [Στρεψιάδης]: μάλιστά γε.
- [254] [Σωκράτης]: κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἱερὸν σκύμποδα.
- [255] [Στρεψιάδης]: ἰδοὺ κάθημαι.
- [255b] [Σωκράτης]: τουτονὶ τοίνυν λαβέ
 [256] τὸν στέφανον.
- [256b] [Στρεψιάδης]: ἐπὶ τὶ στέφανον; οἷμοι Σώκρατες
 [257] ὕσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
- [258] [Σωκράτης]: οὔκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους
 [259] ἡμεῖς ποιοῦμεν.
- [259b] [Στρεψιάδης]: εἴτα δὴ τὶ κερδανῶ;
- [260] [Σωκράτης]: λέγειν γενήσει τρῆμα κρόταλον παιπάλη.
 [261] ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμί.
- [261b] [Στρεψιάδης]: μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με·
 [262] καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.

Anapäste

- [263] [Σωκράτης]: εύφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εύχῆς ἐπακούειν.
 [264] ὡς δέσποτ' ἄναξ ἀμέτρητ' Ἀήρ, δος ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
 [265] λαμπρός τ' Αἰθήρ σεμναῖ τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησικέραυνοι,
 [266] ἄρθτε φάνητ' ὡς δέσποιναι τῷ φροντιστῇ μετέωροι.
- [267] [Στρεψιάδης]: μήπω μήπω γε πρὶν ἀν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
- [268] τὸ δὲ μηδὲ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
- [269] [Σωκράτης]: ἔλθετε δῆτ' ὡς πολυτίμητοι Νεφέλαι τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν.

[270] εἴτ' ἐπ' Ὄλύμπου κορυφαῖς Ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,
[271] εἴτ' Ὡκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις Ἱερὸν χορὸν ἵστατε Νύμφαις,
[272] εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτεσθε πρόχοισιν,
[273] ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον νιφόεντα Μίμαντος·
[274] ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς Ἱεροῖσι χαρεῖσαι.

Strophe 1

[275] [Χορός]: ἀέναοι Νεφέλαι
[276] ἀρθῶμεν φανερὰλ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
[277] πατρὸς ἀπ' Ὡκεανοῦ βαρυαχέος
[278] ὑψηλῶν ὄρέων κορυφὰς ἐπὶ
[279] δευδροκόμους, ἵνα
[280] τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα,
[281] καρπούς τ' ἀρδομέναν Ἱερὰν χθόνα,
[282] καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
[283] καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον·
[284] ὅμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται
[285] μαρμαρέαις ἐν αύγαῖς.
[286] ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφοις ὅμβριον
[287] ἀθανάτας Ἰδέας ἐπιδώμεθα
[288] τηλεσκόπῳ ὅμματι γαῖαν.
[289]

Anapäste

[291] [Σωκράτης]: ὡς μέγα σεμναὶ Νεφέλαι φανερῶς ἥκούσατέ μου καλέσαντος.
[292] ἥσθου φωνῆς ἄμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;
[293] [Στρεψιάδης]: καὶ σέβομαί γ' ὡς πολυτίμητοι καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
[294] πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι·
[295] κεὶ θέμις ἔστιν, νυνὶ γ' ἥδη, κεὶ μὴ θέμις ἔστι, χεσείω.

Anapäste

[296] [Σωκράτης]: οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἄπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι,
[297] ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

Antistrophe 1

[298] [Χορός]: παρθένοι ὅμβροφόροι
[299] ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν
[300] Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον·
[301] οὖ σέβας ἀρρήτων Ἱερῶν, ἵνα
[302] μυστοδόκος δόμος
[303] ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἀναδείκνυται,
[304] ούρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
[305] ναοί θ' ὑψερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,
[306] καὶ πρόσσοδοι μακάρων Ἱερώταται,
[307] εὔστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλίαι τε,
[308] παντοδαπαῖς ἐν ὕραις,
[309] ἥρι τ' ἐπερχομένων Βρομία χάρις,
[310] εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
[311] καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

Anapäste

- [314] [Στρεψιάδης]: πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε φράσον, τίνες εῖσ' ὡς Σώκρατες αὗται
- [315] αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡρῷαί τινές εἰσιν;
- [316] [Σωκράτης]: ἡκιστ' ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς·
- [317] αἴπερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσιν
- [318] καὶ τερατείαν καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληψιν.
- [319] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου πεπότηται,
- [320] καὶ λεπτολογεῖν ἡδηζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,
- [321] καὶ γνωμιδίω γνώμην νύξασ' ἐτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι·
- [322] ὥστ' εἰ πως ἔστιν ίδεῖν αὐτὰς ἡδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.
- [323] [Σωκράτης]: βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ· ἡδη γὰρ δρῶ κατιούσας
- [324] ἡσυχῇ αὐτάς.
- [324b] [Στρεψιάδης]: φέρε ποῦ; δεῖξον.
- [324c] [Σωκράτης]: χωροῦσ' αὗται πάνυ πολλαὶ
- [325] διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὗται πλάγιαι.
- [325b] [Στρεψιάδης]: τί τὸ χρῆμα;
- [326] ὡς οὐ καθορῶ.
- [326b] [Σωκράτης]: παρὰ τὴν εἶσοδον.
- [326c] [Στρεψιάδης]: ἡδη νυνὶ μόλις οὕτως.
- [327] [Σωκράτης]: νῦν γέ τοι ἡδη καθορᾶς αὐτάς, εἰ μὴ λημῆς κολοκύνταις.
- [328] [Στρεψιάδης]: νὴ Δί' ἔγωγ', ὡς πολυτίμητοι πάντα γὰρ ἡδη κατέχουσιν.
- [329] [Σωκράτης]: ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ἡδησθ' οὐδὲ ἐνόμιζες;
- [330] [Στρεψιάδης]: μὰ Δί' ἀλλ' ὁμέλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην καὶ καπνὸν εἶναι.
- [331] [Σωκράτης]: οὐ γὰρ μὰ Δί' οἰσθ' ὅτιὴ πλείστους αὗται βόσκουσι σοφιστάς,
- [332] Θουριομάντεις ίατροτέχνας σφραγιδονυχαργοκομήτας,
- [333] κυκλίων τε χορῶν ἀσματοκάμπτας ἄνδρας μετεωροφένακας,
- [334] οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν.
- [335] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν δάιον δρμάν,
- [336] πλοκάμους θ' ἐκατογκεφάλα Τυφῶ πρημαινούσας τε θυέλλας,
- [337] εἴτ' ἀερίας διεράς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,
- [338] ὅμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν· εἴτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον
- [339] κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν κρέα τ' δρνίθεια κιχηλᾶν.
- [340] [Σωκράτης]: διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως;
- [340b] [Στρεψιάδης]: λέξον δή μοι, τί παθοῦσαι,
- [341] εἴπερ νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν;
- [342] οὐ γὰρ ἐκεῖναι γ' εἰσὶ τοιαῦται.
- [342b] [Σωκράτης]: φέρε ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;
- [343] [Στρεψιάδης]: οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν γοῦν ἔριοισιν πεπταμένοισιν,
- [344] κούχῃ γυναιξίν μὰ Δί' οὐδὲ ὅτιοῦν· αὗται δὲ βίνας ἔχουσιν.
- [345] [Σωκράτης]: ἀπόκριναί νυν ἀττ' ἀν ἔρωμαι.
- [345b] [Στρεψιάδης]: λέγε νυν ταχέως ὅ τι βούλει.
- [346] [Σωκράτης]: ἡδη ποτ' ἀναβλέψας εἰδες νεφέλην κενταύρῳ δόμοίαν,
- [347] ἢ παρδάλει ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ;
- [347b] [Στρεψιάδης]: νὴ Δί' ἔγωγ'. εἴτα τί τοῦτο;
- [348] [Σωκράτης]: γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται· κάτ' ἦν μὲν ἵδωσι κομήτην
- [349] ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἴόνπερ τὸν Ξενοφάντου,
- [350] σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ κενταύροις ἥκασαν αὐτάς.
- [351] [Στρεψιάδης]: τί γὰρ ἦν ἄρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν;
- [352] [Σωκράτης]: ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἔξαίφνης ἐγένοντο.
- [353] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρα ταῦτα Κλεώνυμον αὗται τὸν βίψασπιν χθὲς ίδοῦσαι,
- [354] ὅτι δειλότατον τοῦτον ἔώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.

[355] [Σωκράτης]: καὶ νῦν γ' ὅτι **Κλεισθένη** εἶδον, ὁρᾶς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναικες.

Chor

Anapäste

[356] [Στρεψιάδης]: χαίρετε τοίνυν ὡς **δέσποιναι**: καὶ νῦν, εἴπερ τινὲς κάλλω,

[357] οὐρανομήκη ρήξατε κάμοι φωνήν, ὡς παμβασίλειαι.

[358] [Χορός]: χαῖρ' ὡς πρεσβύτα παλαιογενὲς θηρατὰ λόγων φιλομούσων,

[359] σύ τε λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ τι χρήζεις·

[360] οὐ γὰρ ἀν ἄλλω γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν

[361] πλὴν ἡ Προδίκω, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὔνεκα, σοὶ δέ,

[362] ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τώφθαλμῷ παραβάλλεις,

[363] κάνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει κάφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.

[364] [Στρεψιάδης]: ὡς γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερατῶδες.

[365] [Σωκράτης]: αὗται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί, τάλλα δὲ πάντ' ἔστι φλύαρος.

[366] [Στρεψιάδης]: ὁ **Ζεὺς** δ' ἡμῖν, φέρε πρὸς τῆς γῆς, οὐλύμπιος οὐ θεός ἔστιν;

[367] [Σωκράτης]: ποῖος **Ζεύς**; οὐδὲ μὴ ληρήσεις: οὐδέ τέστι **Ζεύς**.

[367b] [Στρεψιάδης]: τί λέγεις σύ;

[368] ἀλλὰ τίς **ὕει**; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἀπάντων.

[369] [Σωκράτης]: αὗται δῆπους **μεγάλοις** δέ σ' ἐγὼ **σημείοις** αὗτὸς διδάξω.

[370] φέρε ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ **Νεφελῶν** **ὕοντ'** ἥδη τεθέασαι;

[371] καίτοι **χρῆν αἰθρίας** **ὕειν** αὐτόν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.

[372] [Στρεψιάδης]: νὴ τὸν **Ἀπόλλω** τοῦτό γέ τοι δῆ τῷ νῦν λόγῳ εὖ προσέφυσας·

[373] καίτοι πρότερον τὸν Δέλταν ἀληθῶς **ῷμην** διὰ **κοσκίνου** οὐρεῖν.

[374] ἀλλ' ὅστις ὁ **βροντῶν** ἔστι φράσον· τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν.

[375] [Σωκράτης]: αὗται βροντῶσι κυλινδόμεναι.

[375b] [Στρεψιάδης]: τῷ **τρόπῳ** ὡς πάντα σὺ τολμῶν;

[376] [Σωκράτης]: ὅταν ἐμπλησθῶσ' **ὕδατος** πολλοῦ κάναγκασθῶσι φέρεσθαι,

[377] κατακρημάμεναι πλήρεις ὅμβρου δι' ἀνάγκην, εἴτα βαρεῖαι

[378] εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.

[379] [Στρεψιάδης]: ὁ δ' ἀναγκάζων ἔστι τίς αὐτάς, οὐχ ὁ **Ζεύς**, ὥστε φέρεσθαι;

[380] [Σωκράτης]: ἥκιστ' ἀλλ' **αἰθέριος Δῖνος**.

[380b] [Στρεψιάδης]: **Δῖνος**; τουτὶ μ' ἐλελήθειν,

[381] ὁ **Ζεὺς** οὐκ ὕν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ **Δῖνος** νυνὶ βασιλεύων.

[382] ἀτάρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.

[383] [Σωκράτης]: οὐκ ἥκουσάς μου τὰς **Νεφέλας** **ὕδατος** μεστὰς ὅτι φημὶ

[384] ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;

[385] [Στρεψιάδης]: φέρε τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν;

[385b] [Σωκράτης]: ἀπὸ σαυτοῦ 'γώ σε διδάξω.

[386] ἥδη **ζωμοῦ Παναθηναίοις** ἐμπλησθεὶς εἴτ' ἐταράχθης

[387] τὴν γαστέρα, καὶ **κλόνος** ἔξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύησεν;

[388] [Στρεψιάδης]: νὴ τὸν **Ἀπόλλω** καὶ **δεινὰ ποιεῖ** γ' εύθύς μοι, καὶ τετάρακται

[389] χῶσπερ βροντὴ τὸ **ζωμίδιον** παταγεῖ καὶ **δεινὰ** κέκραγεν·

[390] ἀτρέμας πρῶτον παππᾶς παππᾶς, κάπειτ' ἐπάγει παπαπαππᾶς,

[391] χῶταν **χέζω**, κομιδῇ βροντῇ παπαπαππᾶς ὥσπερ ἐκεῖναι.

[392] [Σωκράτης]: σκέψαι τοίνυν ἀπὸ **γαστριδίου** τυννουστού οἶα πέπορδας·

[393] τὸν δ' **Ἄέρα** τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν;

[394] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρα καὶ τώνοματ' ἀλλήλοιν βροντὴ καὶ πορδὴ ὁμοίω.

[395] ἀλλ' ὁ **κεραυνὸς** πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρί, τοῦτο δίδαξον,

[396] καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ **ζῶντας** περιφλύει;

[397] τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ **Ζεὺς** ἦσ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.

- [398] [Σωκράτης]: καὶ πῶς ὡς μῶρε σὺ καὶ **Κρονίων** ὅζων καὶ βεκκεσέληνε,
[399] εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, δῆτ' οὐχὶ **Σίμων'** ἐνέπρησεν
[400] ούδε **Κλεώνυμον** ούδε **Θέωρον**; καίτοι σφόδρα γ' εῖσ' ἐπίορκοι·
[401] ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε **νεών** βάλλει καὶ **Σούνιον** ἄκρον **Ἀθηνέων**
[402] καὶ τὰς **δρῦς** τὰς **μεγάλας**· τί μαθῶν; οὐ γὰρ δὴ **δρῦς** γ' ἐπιορκεῖ.
[403] [Στρεψιάδης]: οὐκ **οἰδ̄·** ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἔστιν δῆθ' ὁ **κεραυνός**;
[404] [Σωκράτης]: δταν ἐς ταύτας **ἄνεμος** **ηρὸς** **μετεωρισθεὶς** **κατακλησθῇ**,
[405] ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ **κύστιν** **φυσᾶ**, κάπειθ' ὑπ' **ἀνάγκης**
[406] **όρξας** αὐτὰς ἔξω φέρεται **σοβαρὸς** διὰ τὴν **πυκνότητα**,
[407] ὑπὸ τοῦ **ροίβδου** καὶ τῆς **ρύμης** αὐτὸς ἐαυτὸν **κατακάων**.
[408] [Στρεψιάδης]: νὴ **Δί'** ἔγω γοῦν ἀτεχνῶς **ἔπαθον** τουτί ποτε **Διασίοισιν**
[409] **όπτῶν** γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κάτ' οὐκ **ἔσχων** ἀμελήσας·
[410] ἡ δ' ἄρ' **ἔφυσάτ'**, εἴτ' **ἔξαίφνης** **διαλακήσασα** πρὸς αὐτῷ
[411] τώφθαλμώ μου προσετίλησεν καὶ **κατέκαυσεν** τὸ πρόσωπον.
[412] [Χορός]: ὡς τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας **σοφίας** **ἄνθρωπε** παρ' ἡμῶν,
[413] ὡς εὐδαίμων ἐν **Ἀθηναίοις** καὶ τοῖς **Ἐλλησι** γενήσει,
[414] εὶς μνήμων εἴ καὶ **φροντιστής** καὶ τὸ **ταλαίπωρον** ἐνεστιν
[415] ἐν τῇ **ψυχῇ**, καὶ μὴ **κάμνεις** μῆθ' **ἔστως** μῆτε **βαδίζων**,
[416] μῆτε **ῥυῶν** **ἄχθει** λίαν μῆτ' **ἀριστᾶν** ἐπιθυμεῖς,
[417] **οἶνου** τ' **ἀπέχει** καὶ **γυμνασίων** καὶ τῶν **ἄλλων** ἀνοήτων,
[418] καὶ **βέλτιστον** τοῦτο **νομίζεις**, δπερ εἰκὸς **δεξιὸν** **ἄνδρα**,
[419] **νικᾶν** πράττων καὶ **βουλεύων** καὶ τῇ **γλώττῃ** πολεμίζων.
[420] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὕτω γε **ψυχῆς** **στερρᾶς** δυσκολοκοίτου τε μερίμνης
[421] καὶ φειδωλοῦ καὶ **τρυσιβίου** **γαστρὸς** καὶ θυμβρεπιδείπονος,
[422] ἀμέλει **θαρρῶν** οὕτεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν.
[423] [Σωκράτης]: **ἄλλο** τι δῆτ' οὖν **νομιεῖς** ἥδη **θεὸν** οὐδένα πλὴν ἄπερ **ἡμεῖς**,
[424] τὸ **Χάος** τουτὶ καὶ τὰς **Νεφέλας** καὶ τὴν **γλῶτταν**, **τρία** ταυτί;
[425] [Στρεψιάδης]: ούδ' ἀν **διαλεχθείην** γ' ἀτεχνῶς τοῖς **ἄλλοις** οὐδ' ἀν **ἀπαντῶν**.
[426] ούδ' ἀν **θύσαιμ'**, οὐδ' ἀν **σπείσαιμ'**, οὐδ' ἐπιθείην **λιβανωτόν**.
[427] [Χορός]: **λέγε** νυν **ἡμῖν** ὅ τι σοι **δρῶμεν** **θαρρῶν**, ὡς οὐκ **ἀτυχήσεις**
[428] **ἡμᾶς** **τιμῶν** καὶ **θαυμάζων** καὶ **ζητῶν** **δεξιὸς** εἶναι.
[429] [Στρεψιάδης]: ὡς **δέσποιναι** δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ **μικρόν**,
[430] τῶν **Ἐλλήνων** εἶναί με λέγειν **έκατὸν** **σταδίοισιν** **ἀριστον.**
[431] [Χορός]: ἀλλ' **ἔσται** σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ **λοιπόν** γ' ἀπὸ τουδὶ¹
[432] ἐν τῷ **δῆμῳ** **γνώμας** οὐδεὶς **νικήσει** πλείονας ἢ σύ.
[433] [Στρεψιάδης]: μὴ 'μοί γε **λέγειν** **γνώμας** **μεγάλας**· οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ,
[434] ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ **στρεψιδικῆσαι** καὶ τοὺς **χρήστας** διολισθεῖν.
[435] [Χορός]: **τεύξει** τοίνυν ὕν **ἱμερεῖς**· οὐ γὰρ **μεγάλων** ἐπιθυμεῖς.
[436] ἀλλὰ σεαυτὸν **θαρρῶν** **παράδος** τοῖς **ἡμετέροις** **προπόλοισιν**.
[437] [Στρεψιάδης]: **δράσω** ταῦθ' ὕμιν **πιστεύσας**· ἡ γὰρ **ἀνάγκη** με πιέζει
[438] διὰ τοὺς **Ὕππους** τοὺς **κοππατίας** καὶ τὸν **γάμον** ὃς μ' ἐπέτριψεν.
[439] νῦν οὖν ἀτεχνῶς ὅ τι **βούλονται**
[440] τουτὶ τούμὸν **σῶμ'** αὐτοῖσιν
[441] παρέχω, τύπτειν πεινῆν διψῆν
[442] αὐχμεῖν **ῥιγῶν** **άσκὸν** δείρειν,
[443] εἴπερ τὰ **χρέα** διαφευξοῦμαι,
[444] τοῖς τ' **ἀνθρώποις** εἶναι δόξω
[445] θρασὺς εὔγλωττος τολμηρὸς **Ὧτης**
[446] βδελυρὸς **ψευδῶν** συγκολλητής
[447] εύρησιεπής περίτριψμα δικῶν
[448] κύρβις κρόταλον κίναδος τρύμη
[449] μάσθητης εἵρων **γλοιὸς** ἀλαζῶν

[450] κέντρων μιαρὸς στρόφις ἀργαλέος
[451] ματιολοιχός·
[452] ταῦτ' εἴ με καλοῦσ' ἀπαντῶντες,
[453] δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρήζουσιν,
[454] κεὶ βούλονται
[455] νὴ τὴν Δήμητρ' ἔκ μου χορδὴν
[456] τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

Lyrik

[457] [Χορός]: λῆμα μὲν πάρεστι τῷδε γ'
[458] οὐκ ἄτολμον ἀλλ' ἔτοιμον. Τοι δ' ὡς
[459] ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
[460] ἐν βροτοῖσιν ἔξεις.

[461] [Στρεψιάδης]: τί πείσομαι;

[462] [Χορός]: τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ
[463] ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.

[465] [Στρεψιάδης]: ἄρα γε τοῦτ' ἄρ' ἐγώ ποτ'
[467] ὄψομαι;

[467b] [Χορός]: ὥστε γέ σου πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις ἀεὶ καθῆσθαι,
[470] βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν
[471] πράγματα κάντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων,
[475] ἄξια σῇ φρενὶ συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.

Anapäste

[476] [Χορός]: ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὅ τι περ μέλλεις προδιδάσκειν,
[477] καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.

Episode

[478] [Σωκράτης]: ἄγε δὴ κάτειπε μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
[479] οὐκέτι δέ τοι εἰδὼς ὅστις ἐστὶ μηχανὰς
[480] ἔδη πὲ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.
[481] [Στρεψιάδης]: τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τῶν θεῶν;

[482] [Σωκράτης]: οὔκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι.
[483] ἢ μνημονικὸς εἶ;

[483b] [Στρεψιάδης]: δύο τρόπων νὴ τὸν Δία·
[484] οὐκέτι δέ τοι εἰδὼς ὅφεληταί τί μοι, μνήμων πάνυ·
[485] οὐκέτι δέ τοι εἰδὼς σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.

[486] [Σωκράτης]: ἔνεστι δῆτα μανθάνειν ἐν τῇ φύσει;

[487] [Στρεψιάδης]: λέγειν μὲν οὐκέτι, ἀποστερεῖν δέ τοι.

[488] [Σωκράτης]: πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν;

[488b] [Στρεψιάδης]: ἀμέλει καλῶς.

[489] [Σωκράτης]: ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλλω σοι σοφὸν
[490] περὶ τῶν μετεώρων, εύθέως ὑφαρπάσει.

[491] [Στρεψιάδης]: τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;

[492] [Σωκράτης]: κανθρωπὸς ἀμαθῆς οὐτοσὶ καὶ βάρβαρος.

[493] δέδοικά σ' ὡς πρεσβύτα μὴ πληγῶν δέει.

[494] φέρ' οὐδὲ τὶ δρᾶς, ἵν τίς σε τύπτῃ;

[494b] [Στρεψιάδης]: τύπτομαι,

[495] ἔπειτα ἐπισχῶν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι,
[496] εἴτε αὐθις ἀκαρῆ διαλιπὼν δικάζομαι.

- [497] [Σωκράτης]: Ήθι νυν κατάθου θοίμάτιον.
- [497b] [Στρεψιάδης]: ἡδίκηκά τι;
- [498] [Σωκράτης]: ούκ, ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.
- [499] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.
- [500] [Σωκράτης]: κατάθου. τί ληρεῖς;
- [500b] [Στρεψιάδης]: εἰπὲ δή νύν μοι.
- [500c] [Σωκράτης]: τὸ τί;
- [501] [Στρεψιάδης]: ἦν ἐπιμελῆς ὡς καὶ προθύμως μανθάνω,
- [502] τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερῆς γενήσομαι;
- [503] [Σωκράτης]: οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
- [504] [Στρεψιάδης]: οἴμοι κακοδαίμων ἡμιθνῆς γενήσομαι.
- [505] [Σωκράτης]: οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἔμοι
- [506] ἀνύσας τι δευρὶ θᾶττον;
- [506b] [Στρεψιάδης]: ἐς τῷ χεῖρέ νυν
- [507] δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὡς δέδοικ' ἔγὼ
- [508] εἴσω καταβαίνων ὕσπερ ἐς Τροφωνίου.
- [509] [Σωκράτης]: χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

Parabasis

Vorspiel

- [510] [Χορός]: ἀλλ' οὐτι χαίρων τῆς ἀνδρείας
- [511] οὔνεκα ταύτης.
- [512] εὔτυχία γένοιτο τάνθρώπῳ,
- [513] δτι προήκων
- [514] ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας
- [515] νεωτέροις τὴν φύσιν αύτοῦ
- [516] πράγμασιν χρωτίζεται
- [517] καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

Parabasis

- [518] [Χορός]: ὡς θεώμενοι κατερῷ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
- [519] τάληθῃ νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.
- [520] οὕτω νικήσαιμι τ' ἔγὼ καὶ νομιζούμην σοφός,
- [521] ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιοὺς
- [522] καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
- [523] πρώτους ἡξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἣ παρέσχε μοι
- [524] ἔργον πλεῖστον· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
- [525] ἡττηθεὶς οὐκ ἄξιος ὥν· ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι
- [526] τοῖς σοφοῖς, ὃν οὔνεκ' ἔγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.
- [527] ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἐκῶν προδώσω τοὺς δεξιούς.
- [528] ἐξ δτού γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἵς ἡδὺ καὶ λέγειν,
- [529] ὁ σώφρων τε χώ καταπύγων ἄριστ' ἡκουσάτην,
- [530] κάγω, παρθένος γὰρ ἔτ' ἦν, κούκ ἔξην πώ μοι τεκεῖν,
- [531] ἔξθηκα, παῖς δ' ἐτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
- [532] ὑμεῖς δ' ἔξεθρέψατε γενναῖας κάπαιδεύσατε·
- [533] ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὅρκια.
- [534] νῦν οὖν Ἡλέκτραν κατ' ἐκείνην ἥδ' ἡ κωμῳδία
- [535] ζητοῦσ' ἥλθ', ἦν που πιτύχη θεαταῖς οὕτω σοφοῖς·
- [536] γνώσεται γάρ, ἦνπερ ἵδη, τάδελφοῦ τὸν βόστρυχον.

[537] ώς δὲ σώφρων ἔστι φύσει σκέψασθ· ἡτις πρῶτα μὲν
[538] οὐδὲν ἥλθε ὁμοίη σκυτίον καθειμένον
[539] ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχύ, τοῖς παιδίοις ἵν' ἦ γέλως·
[540] οὐδὲ ἕσκωψε τοὺς φαλακρούς, οὐδὲ κόρδαχ' εἴλκυσεν,
[541] οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τάπη τῇ βακτηρίᾳ
[542] τύπτει τὸν παρόντ' ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
[543] οὐδὲ εἰσῆξε δᾶδας ἔχουσ', οὐδὲ ίοὺς θοᾶς,
[544] ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
[545] κάγῳ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὃν ποιητὴς οὐ κομῶ,
[546] οὐδὲ νῦμᾶς ζητῶ ἔξαπατῶν δις καὶ τρὶς ταῦτ' εἰσάγων,
[547] ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ἰδέας ἐσφέρων σοφίζομαι,
[548] οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὅμοίας καὶ πάσας δεξιάς·
[549] δις μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα,
[550] κούκ έτόλμησ' αὔθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κειμένω.
[551] οὗτοι δ', ὡς ἄπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,
[552] τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.
[553] Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν
[554] ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους ἱππέας κακὸς κακῶς,
[555] προσθεῖς αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος οὕνεχ', ἥν
[556] Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἥν τὸ κῆτος ἥσθιεν.
[557] εἴθ "Ἐρμιππος αὔθις ἐποίησεν εἰς Ὑπέρβολον,
[558] ἄλλοι τ' ἡδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον,
[559] τὰς εἰκοὺς τῶν ἔγχελεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
[560] δοτις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω·
[561] ἥν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ' εύρήμασιν,
[562] ἐς τὰς ὠρας τὰς ἑτέρας εῦ φρονεῖν δοκήσετε.

Strophe

[563] [Χορός]: ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν
[564] Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
[565] πρῶτα μέγαν κικλήσκω·
[566] τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,
[567] γῆς τε καὶ ἀλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·
[568] καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρ'
[570] Αἰθέρα σεμνότατον βιοθρέμμονα πάντων·
[571] τόν θ' ἱππονώμαν, δις ὑπερλάμπροις
[572] ἀκτῖσιν κατέχει
[573] γῆς πέδον μέγας ἐν θεοῖς
[574] ἐν θνητοῖσι τε δαίμων.

Epirrhema

[575] [Χορός]: ὡς σοφώτατοι θεαταὶ δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.
[576] ἡδικημέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον·
[577] πλεῖστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὀφελούσαις τὴν πόλιν,
[578] δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
[579] αἴτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἥν γὰρ ἦ τις ἔξοδος
[580] μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἥ βροντῶμεν ἥ ψακάζομεν.
[581] εἴτα τὸν θεοῖσιν ἔχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
[582] ἥνχ' ἥρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὀφρῦς συνήγομεν
[583] κάποιοι ὑμεν δεινά, βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·
[584] ἥ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδούς, δ' ἥλιος

[585] τὴν Θρυαλλίδ' εἰς ἔαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας
[586] οὐ φανεῖν ἔφασκεν ύμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
[587] ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
[588] τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
[589] ἄττ' ἀν ύμεῖς ἔξαμάρτητ' ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
[590] ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ράδιως διδάξομεν.
[591] ἦν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς
[592] εἴτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
[593] αὐθις ἐς τάρχαῖον ύμῖν, εἴ τι κάξημάρτετε,
[594] ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοίσεται.

Antistrophe

[595] [Χορός]: ἀμφὶ μοι αὔτε Φοῖβ' ἄναξ
[596] Δήλιε Κυνθίαν ἔχων
[597] ύψικέρατα πέτραν,
[598] ἡ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις
[599] οἶκον ἐν ᾧ κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν,
[600] ἡ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς
[601] αἰγίδος ἡνίοχος πολιοῦχος Αθάνα,
[602] Παρνασσίαν θ' ὃς κατέχων
[603] πέτραν σὺν πεύκαις σελαγεῖ
[604] Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,
[605] κωμαστὴς Διόνυσος.
[606]

Antepirrhema

[607] [Χορός]: ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
[608] ἡ σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι,
[609] πρῶτα μὲν χαίρειν Αθηναῖοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
[610] εἴτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι
[611] ὥφελοῦσ' ύμᾶς ἄπαντας οὐ λόγοις ἀλλ' ἐμφανῶς.
[612] πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς ἐς δᾶδ' οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμήν,
[613] ὥστε καὶ λέγειν ἄπαντας ἔξιόντας ἐσπέρας,
[614] μὴ πρίη παῖ δᾶδ', ἐπειδὴ φῶς σεληναίας καλόν.
[615] ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ύμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
[616] οὐδὲν ὄρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν·
[617] ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἐκάστοτε
[618] ἡνίκ' ἀν ψευσθῶσι δείπνου κάπιώσιν οἴκαδε,
[619] τῆς ἐօρτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
[620] κἄθ' ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε·
[621] πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
[622] ἡνίκ' ἀν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα,
[623] σπένδεθ' ύμεῖς καὶ γελάτ· ἀνθ' ὕν λαχῶν Υπέρβολος
[624] τῆτες ἵερομνημονεῖν, κάπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
[625] τὸν στέφανον ἀφηρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
[626] κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

Lyrische Szene

- [627] [Σωκράτης]: μὰ τὴν Ἀναπυοὴν μὰ τὸ Χάος μὰ τὸν Ἄέρα
[628] οὐκ εῖδον οὔτως ἄνδρ' ἄγροικον ούδενα
[629] ούδ' ἄπορον ούδε σκαιὸν ούδ' ἐπιλήσμονα·
[630] δόστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων
[631] ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὸν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
[632] αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
[633] ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών;
[634] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐκ ἔωσί μ' ἔξενεγκεῖν οἱ κόρεις.
[635] [Σωκράτης]: ἀνύσας τι κατάθου καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.
[635b] [Στρεψιάδης]: ἰδού.
[636] [Σωκράτης]: ἄγε δὴ τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν
[637] ὡν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' ούδεν; εἰπέ μοι.
[638] πότερα περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ρυθμῶν;
[639] [Στρεψιάδης]: περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ· ἔναγχος γάρ ποτε
[640] ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκω.
[641] [Σωκράτης]: οὐ τοῦτ' ἔρωτῷ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
[642] ἡγεῖ· πότερα τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον;
[643] [Στρεψιάδης]: ἔγὼ μὲν ούδεν πρότερον ἡμεκτέον.
[644] [Σωκράτης]: ούδεν λέγεις ὠνθρωπε.
[644b] [Στρεψιάδης]: περίδου νυν ἔμοι,
[645] εἰ μὴ τετράμετρόν ἔστιν ἡμεκτέον.
[646] [Σωκράτης]: ἐξ κόρακας, ὡς ἄγροικος εἴ τι καὶ δυσμαθῆς.
[647] ταχύ γ' ἀν δύναιο μανθάνειν περὶ ρυθμῶν.
[648] [Στρεψιάδης]: τί δέ μ' ὥφελήσουσ' οἱ ρυθμοὶ πρὸς τᾶλφιτα;
[649] [Σωκράτης]: πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ,
[650] ἐπαίσιονθ' ὅποιός ἔστι τῶν ρυθμῶν
[651] κατ' ἐνόπλιον, χώποιος αὖ κατὰ δάκτυλον.
[652] [Στρεψιάδης]: κατὰ δάκτυλον; νὴ τὸν Δί', ἀλλ' οἴδ'.
[652b] [Σωκράτης]: εἰπὲ δῆ.
[653] [Στρεψιάδης]: τίς ἄλλος ἀντὶ τουτοῦ τοῦ δακτύλου;
[654] πρὸ τοῦ μέν, ἔτ' ἔμοι παιδὸς ὄντος, οὐτοσί.
[655] [Σωκράτης]: ἀγρεῖος εἴ τι καὶ σκαιός.
[655b] [Στρεψιάδης]: οὐ γὰρ ὠζυρε
[656] τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν ούδεν.
[656b] [Σωκράτης]: τί δαῖ;
[657] [Στρεψιάδης]: ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.
[658] [Σωκράτης]: ἀλλ' ἔτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν,
[659] τῶν τετραπόδων ἄττ' ἔστιν ὁρθῶς ἄρρενα.
[660] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οἴδ' ἔγωγε τάρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι.
[661] κριὸς τράγος ταῦρος κύων ἀλεκτρυών.
[662] [Σωκράτης]: ὄρφας δὲ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
[663] ἀλεκτρυόνα κατὰ ταύτην καὶ τὸν ἄρρενα.
[664] [Στρεψιάδης]: πῶς δὴ φέρ';
[664b] [Σωκράτης]: ὅπως; ἀλεκτρυών κάλεκτρυών.
[665] [Στρεψιάδης]: νὴ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;
[666] [Σωκράτης]: ἀλεκτρύαιναν, τὸν δὲ ἔτερον ἀλέκτορα.
[667] [Στρεψιάδης]: ἀλεκτρύαιναν; εῦ γε νὴ τὸν Ἄέρα·
[668] ὕστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
[669] διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
[670] [Σωκράτης]: ἰδοὺ μάλ' αὐθις τοῦθ' ἔτερον· τὴν κάρδοπον

- [671] ἄρρενα καλεῖς θήλειαν οὔσαν.
- [671b] [Στρεψιάδης]: τῷ τρόπῳ
- [672] ἄρρενα καλῶ γὰρ κάρδοπον;
- [672b] [Σωκράτης]: μάλιστά γε,
- [673] ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον.
- [673b] [Στρεψιάδης]: πῶς δή; φράσον.
- [674] [Σωκράτης]: ταύτὸν δύναται σοι κάρδοπος Κλεωνύμω.
- [675] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ἡγάθ' οὐδέ τὴν κάρδοπος Κλεωνύμῳ,
- [676] ἀλλ' ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ γ' ἀν ἐμάττετο.
- [677] ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν;
- [677b] [Σωκράτης]: ὅπως;
- [678] τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.
- [679] [Στρεψιάδης]: τὴν καρδόπην θήλειαν;
- [679b] [Σωκράτης]: ὁρθῶς γὰρ λέγεις.
- [680] [Στρεψιάδης]: ἔκεινο δ' τὴν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη.
- [681] [Σωκράτης]: ἔτι δή γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
- [682] ἀτταὶ ἄρρενεν ἔστιν, ἀττα δ' αὐτῶν θήλεα.
- [683] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οἴδ' ἔγωγ' ἢ θήλε' ἔστιν.
- [683b] [Σωκράτης]: εἰπὲ δή.
- [684] [Στρεψιάδης]: Λύσιλλα Φίλιννα Κλειταγόρα Δημητρία.
- [685] [Σωκράτης]: ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων;
- [685b] [Στρεψιάδης]: μυρία.
- [686] Φιλόξενος Μελησίας Ἀμυνίας.
- [687] [Σωκράτης]: ἀλλ' ὃ πόνηρε ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ ἄρρενα.
- [688] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἄρρενεν ὑμῖν ἔστιν;
- [688b] [Σωκράτης]: οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
- [689] πῶς ἀν καλέσειας ἐντυχών Ἀμυνίᾳ;
- [690] [Στρεψιάδης]: ὅπως ἄν; ὧδι, δεῦρο δεῦρο Ἀμυνία.
- [691] [Σωκράτης]: ὁρᾶς; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
- [692] [Στρεψιάδης]: οὕκουν δικαίως ἤτις οὐ στρατεύεται;
- [693] ἀτὰρ τί ταῦθ' ἢ πάντες ἵσμεν μανθάνω;
- [694] [Σωκράτης]: οὐδὲν μὰ Δί' ἀλλὰ κατακλινεῖς δευρὶ —
- [694b] [Στρεψιάδης]: τί δρῶ;
- [695] [Σωκράτης]: ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.
- [696] [Στρεψιάδης]: μὴ δῆθ' ἵκετεύω σ' ἐνγεταῦθ'. ἀλλ' εἴ γε χρή,
- [697] χαμαί μ' ἔσσον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
- [698] [Σωκράτης]: οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.
- [698b] [Στρεψιάδης]: κακοδαίμων ἔγώ,
- [699] οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.

Strophe

- [700] [Χορός]: φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει πάντα τρόπον τε σαυτὸν
- [701] στρόβει πυκνώσας.
- [702] ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσῃς,
- [703] ἐπ' ἄλλο πήδα
- [705] νόημα φρενός· ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὄμμάτων.
- [706] [Χορός]: [[Zeile Lost]]

Iamben

[707] [Στρεψιάδης]: ἀτταταῖ ἀτταταῖ.

[708] [Χορός]: τί πάσχεις; τί κάμνεις;

[709] [Στρεψιάδης]: ἀπόλλυμαι δείλαιος· ἐκ τοῦ σκύμποδος

[710] δάκνουσί μ' ἔξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,

[711] καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν

[712] καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν

[713] καὶ τοὺς ὅρχεις ἔξέλκουσιν

[714] καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν,

[715] καὶ μ' ἀπολοῦσιν.

[716] [Χορός]: μή νυν βαρέως ἄλγει λίαν.

[717] [Στρεψιάδης]: καὶ πῶς; ὅτε μου

[718] φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,

[719] φρούδη ψυχή, φρούδη δ' ἐμβάς·

[720] καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς

[721] φρουρᾶς ἄδων

[722] ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι.

[723] [Σωκράτης]: οὗτος τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις;

[723b] [Στρεψιάδης]: ἐγώ;

[724] νὴ τὸν Ποσειδῶ.

[724b] [Σωκράτης]: καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;

[725] [Στρεψιάδης]: ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μού τι περιλειφθήσεται.

[726] [Σωκράτης]: ἀπολεῖ κάκιστ'.

[726b] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ὥγάθ' ἀπόλωλ' ἀρτίως.

[727] [Σωκράτης]: οὐ μαλθακιστέ· ἀλλὰ περικαλυπτέα.

[728] ἔξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς

[729] κάπαιόλημ'.

[729b] [Στρεψιάδης]: οἵμοι τίς ἀν δῆτ' ἐπιβάλοι

[730] ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα;

[731] [Σωκράτης]: φέρε νυν ἀθρήσω πρῶτον ὃ τι δρᾷ τουτονί.

[732] οὔτος καθεύδεις;

[732b] [Στρεψιάδης]: μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὰ μὲν οὕ.

[733] [Σωκράτης]: ἔχεις τι;

[733b] [Στρεψιάδης]: μὰ Δί· οὐ δῆτ' ἔγωγ'.

[733c] [Σωκράτης]: οὐδὲν πάνυ;

[734] [Στρεψιάδης]: οὐδὲν γε πλὴν ἡ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.

[735] [Σωκράτης]: οὐκ ἔγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;

[736] [Στρεψιάδης]: περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον ὢ Σώκρατες.

[737] [Σωκράτης]: αὐτὸς ὃ τι βούλει πρῶτος ἔξευρὼν λέγε.

[738] [Στρεψιάδης]: ἀκήκοας μυριάκις ἀγὼ βούλομαι,

[739] περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἀν ἀποδῶ μηδενί.

[740] [Σωκράτης]: ἦθι νῦν καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα

[741] λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,

[742] ὁρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν.

[742b] [Στρεψιάδης]: οἵμοι τάλας.

[743] [Σωκράτης]: ἔχ' ἀτρέμα· κᾶν ἀπορῆς τι τῶν νοημάτων,

[744] ἀφεὶς ἀπελθε, καὶ κατὰ τὴν γνώμην πάλιν

[745] κίνησον αὖθις αὐτὸς καὶ ζυγώθρισον.

[746] [Στρεψιάδης]: ὢ Σωκρατίδιον φίλτατον.

[746b] [Σωκράτης]: τί ὢ γέρον;

[747] [Στρεψιάδης]: ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.

- [748] [Σωκράτης]: ἐπίδειξον αύτήν.
[748b] [Στρεψιάδης]: εἰπὲ δή νύν μοι —
[748c] [Σωκράτης]: τὸ τί;
[749] [Στρεψιάδης]: γυναικα φαρμακίδ' εὶ πριάμενος Θετταλὴν
[750] καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἴτα δὴ
[751] αὐτὴν καθείρξαμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
[752] ὥσπερ κάτοπτρον, κάτα τηροίην ἔχων —
[753] [Σωκράτης]: τί δῆτα τοῦτ' ἀν ὠφελήσειέν σ';
[753b] [Στρεψιάδης]: ὅ τι;
[754] εὶ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
[755] οὐκ ἀν ἀποδοίην τοὺς τόκους.
[755b] [Σωκράτης]: ὄτιὴ τί δῆ;
[756] [Στρεψιάδης]: ὄτιὴ κατὰ μῆνα τάγύριον δανείζεται.
[757] [Σωκράτης]: εῦ γ'. ἀλλ' ἔτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.
[758] εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
[760] ὅπως ἀν αὐτὴν ἀφανίσειας εἶπε μοι.
[761] [Στρεψιάδης]: ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ· ἀτὰρ ζητητέον.
[762] [Σωκράτης]: μή νυν περὶ σαυτὸν εἴλλε τὴν γνώμην ἀεί,
[763] ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα
[764] λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην τοῦ ποδός.
[765] [Στρεψιάδης]: ηὔρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
[766] ὡστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἔμοι.
[766b] [Σωκράτης]: ποίαν τινά;
[767] [Στρεψιάδης]: ἥδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
[768] ταύτην ἔօρακας τὴν καλήν, τὴν διαφανῆ,
[769] ἀφ' ἣς τὸ πῦρ ἀπτουσι;
[769b] [Σωκράτης]: τὴν ὕαλον λέγεις;
[770] [Στρεψιάδης]: ἔγωγε. φέρε τί δῆτ' ἀν, εὶ ταύτην λαβών,
[770a] όπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεύς,
[771] ἀπωτέρω στὰς ὥδε πρὸς τὸν ἥλιον
[772] τὰ γράμματ' ἐκτήξαμι τῆς ἐμῆς δίκης;
[773] [Σωκράτης]: σοφῶς γε νὴ τὰς Χάριτας.
[773b] [Στρεψιάδης]: οἴμ' ὡς ἥδομαι
[774] ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.
[775] [Σωκράτης]: ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον.
[775b] [Στρεψιάδης]: τὸ τί;
[776] [Σωκράτης]: ὅπως ἀποστρέψαι' ἀν ἀντιδικῶν δίκην
[777] μέλλων ὀφλήσειν μὴ παρόντων μαρτύρων.
[778] [Στρεψιάδης]: φαυλότατα καὶ ῥᾶστ'.
[778b] [Σωκράτης]: εἰπὲ δῆ.
[778c] [Στρεψιάδης]: καὶ δὴ λέγω.
[779] εὶ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης,
[780] πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγξαίμην τρέχων.
[781] [Σωκράτης]: οὐδὲν λέγεις.
[781b] [Στρεψιάδης]: νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ
[782] οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.
[783] [Σωκράτης]: ύθλεῖς· ἄπερρ', οὐκ ἀν διδάξαιμ' ἀν σ' ἔτι.
[784] [Στρεψιάδης]: ὄτιὴ τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν ὡς Σώκρατες.
[785] [Σωκράτης]: ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ' ἄττ' ἀν καὶ μάθης.
[786] ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάχθης; λέγε.
[787] [Στρεψιάδης]: φέρ' ἵδω τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
[788] τίς ἦν ἐν ἥ ματτόμεθα μέντοι τάλφιτα;

- [789] οῖμοι τίς ἦν;
- [789b] [Σωκράτης]: οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
- [790] ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;
- [791] [Στρεψιάδης]: οῖμοι τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
- [792] ἀπὸ γὰρ ὄλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
- [793] ἀλλ' ὡς Νεφέλαι χρηστόν τι συμβουλεύσατε.
- [794] [Χορός]: ἡμεῖς μὲν ὡς πρεσβύτα συμβουλεύομεν,
- [795] εἴσοι τις υἱός ἐστιν ἐκτεθραμμένος,
- [796] πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
- [797] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλός τε κάγαθός·
- [798] ἀλλ' οὐκ ἔθέλει γὰρ μανθάνειν. τί ἐγώ πάθω;
- [799] [Χορός]: σὺ δ' ἐπιτρέπεις;
- [799b] [Στρεψιάδης]: εὔσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾶ,
- [800] καστ' ἐκ γυναικῶν εὔπτέρων τῶν Κοισύρας.
- [801] ἀτὰρ μέτειμι γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ 'θέλῃ,
- [802] οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔξελῶ κ' τῆς οἰκίας.
- [803] ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

Antistrophe

- [804] [Χορός]: ἄρ' αἰσθάνει πλεῖστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἔξων
- [805] μόνας θεῶν; ὡς
- [806] ἔτοιμος ὅδ' ἐστὶν ἄπαντα δρᾶν
- [807] δο' ἀν κελεύης.
- [810] σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερῶς ἐπηρμένου
- [811] γνοὺς ἀπολάψεις ὅ τι πλεῖστον δύνασαι,
- [812] ταχέως· φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἐτέρᾳ τρέπεσθαι.

Iamben

- [814] [Στρεψιάδης]: οὗτοι μὰ τὴν Ὄμιχλην ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς·
- [815] ἀλλ' ἔσθι ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας.
- [816] [Φειδιππίδης]: ὡς δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις ὡς πάτερ;
- [817] οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὄλύμπιον.
- [818] [Στρεψιάδης]: ίδού γ' ίδού, Δί' Ὄλύμπιον· τῆς μωρίας,
- [819] τὸν Δία νομίζειν ὅντα τηλικουτονί.
- [820] [Φειδιππίδης]: τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν;
- [820b] [Στρεψιάδης]: ἐνθυμούμενος
- [821] δτὶ παιδάριον εἴ καὶ φρονεῖς ὀρχαιϊκά.
- [822] δμως γε μήν πρόσελθ', ἵν' εἰδῆς πλείονα,
- [823] καί σοι φράσω τι πρᾶγμ' δι μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.
- [824] ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.
- [825] [Φειδιππίδης]: ίδού· τί ἔστιν;
- [825b] [Στρεψιάδης]: ὕμοσας νυνὶ Δία.
- [826] [Φειδιππίδης]: ἔγωγ'.
- [826b] [Στρεψιάδης]: δράς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
- [827] οὐκ ἔστιν ὡς Φειδιππίδη Ζεύς.
- [827b] [Φειδιππίδης]: ἀλλὰ τίς;
- [828] [Στρεψιάδης]: Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἔξεληλακώς.
- [829] [Φειδιππίδης]: αἰβοῖ τί ληρεῖς;
- [829b] [Στρεψιάδης]: ἶσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.
- [830] [Φειδιππίδης]: τίς φησι ταῦτα;
- [830b] [Στρεψιάδης]: Σωκράτης δι Μήλιος

- [831] καὶ Χαιρεφῶν, δις οἶδε τὰ ψυλλῶν ἔχη.
[832] [Φειδιππίδης]: σὺ δ' ἐς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας
[833] ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν;
[833b] [Στρεψιάδης]: εὔστόμει
- [834] καὶ μηδὲν εἴπης φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς
[835] καὶ νοῦν ἔχοντας· ὃν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
[836] ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ' οὐδ' ἡλείψατο,
[837] οὐδ' ἐς βαλανεῖον ἥλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
[838] ὕσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.
[839] ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
- [840] [Φειδιππίδης]: τί δ' ἀν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;
[841] [Στρεψιάδης]: ἄληθες; ὅσπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·
[842] γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθῆς εἰ καὶ παχύς.
[843] ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.
[844] [Φειδιππίδης]: οἵμοι τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
[845] πότερον παρανοίας αύτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω,
[846] ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αύτοῦ φράσω;
[847] [Στρεψιάδης]: φέρ' ἵδω, σὺ τοῦτον τί ὀνομάζεις; εἰπέ μοι.
[848] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρυόνα.
- [848b] [Στρεψιάδης]: καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
[849] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρυόν.
[849b] [Στρεψιάδης]: ἄμφω ταύτο; καταγέλαστος εῖ.
[850] μή νυν τὸ λοιπόν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
[851] ἀλεκτρύαιναν τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
[852] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
[853] εἴσω παρελθών ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;
[854] [Στρεψιάδης]: χάτερά γε πόλλῳ· ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἐκάστοτε,
[855] ἐπελανθανόμην ἄν εύθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.
[856] [Φειδιππίδης]: διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοιμάτιον ἀπώλεσας;
[857] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
[858] [Φειδιππίδης]: τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας ὄνόητε σύ;
[859] [Στρεψιάδης]: ὕσπερ Περικλέης ἐς τὸ δέον ἀπώλεσα.
[860] ἀλλ' ἵθι βάδις, ἵωμεν· εἴτα τῷ πατρὶ¹
[861] πιθόμενος ἔξαμαρτε· κάγω τοί ποτε,
[862] οἶδ', ἔξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος,
[863] δὸν πρῶτον ὁβολὸν ἔλαβον ἥλιαστικόν,
[864] τούτου 'πριάμην σοι Διασοίς ἀμαξίδα.
[865] [Φειδιππίδης]: ἢ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.
[866] [Στρεψιάδης]: εῦ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρο ὡς Σώκρατες,
[867] ἔξελθ'. ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονὶ²
[868] ἄκοντ' ἀναπείσας.
[868b] [Σωκράτης]: νηπύτιος γάρ ἔστ' ἔτι,
[869] καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὕπω τρίβων τῶν ἐνθάδε.
[870] [Φειδιππίδης]: αύτὸς τρίβων εἴης ἄν, εἰ κρέμαιό γε.
[871] [Στρεψιάδης]: οὐκέτι κόρακας; καταράσθε σὺ τῷ διδασκάλῳ;
[872] [Σωκράτης]: ίδοὺ κρέμαι', ὡς ἥλιθιον ἐφθέγξατο
[873] καὶ τοῖσι χείλεσιν διερρυηκόσιν.
[874] πῶς ἀν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφυξιν δίκης
[875] ἢ κλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν;
[876] καίτοι γε ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὅπερβολος.
[877] [Στρεψιάδης]: ἀμέλει δίδασκε. θυμόσοφός ἐστιν φύσει·
[878] εύθύς γέ τοι παιδάριον ὄν τυννουστονὶ

- [879] ~~έπλαττεν~~ ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν,
 [880] άμαξίδας τε σκυτίνας ἡργάζετο,
 [881] κάκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πᾶς δοκεῖς.
 [882] ὅπως δ' ἐκείνω τὰ λόγω μαθήσεται,
 [883] τὸν κρείττον' ὅστις ἔστι καὶ τὸν ἥττονα,
 [884] ὅς τάδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·
 [885] έὰν δὲ μῆ, τὸν γοῦν ἄδικον πάση τέχνη.
 [886] [Σωκράτης]: αύτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν.
 [887] έγὼ δ' ἀπέσομαι.
- [887b] [Στρεψιάδης]: τοῦτό νυν μέμνησ', ὅπως
 [888] πρὸς πάντα τὰ δίκαια' ἀντιλέγειν δυνήσεται.
- [888a] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

Agon

Proagon

- [889] [Δίκαιος Λόγος]: χώρει δευρί, δεῖξον σαυτὸν
 [890] τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὢν.
 [891] [Άδικος Λόγος]: ίθ' ὅποι χρήζεις. πολὺ γὰρ μᾶλλον 'ς
 [892] ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.
 [893] [Δίκαιος Λόγος]: ἀπολεῖς σύ; τίς ὢν;
 [893b] [Άδικος Λόγος]: λόγος.
 [893c] [Δίκαιος Λόγος]: ἥττων γ' ὢν.
 [894] [Άδικος Λόγος]: ἀλλά σε νικῶ τὸν ἔμοῦ κρείττω
 [895] φάσκοντ' εἶναι.
 [895b] [Δίκαιος Λόγος]: τί σοφὸν ποιῶν;
 [896] [Άδικος Λόγος]: γνώμας καινὰς ἔξευρίσκων.
 [897] [Δίκαιος Λόγος]: ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσὶ¹
 [898] τοὺς ἀνοήτους.
 [899] [Άδικος Λόγος]: οὔκ, ἀλλὰ σοφούς.
 [899b] [Δίκαιος Λόγος]: ἀπολῶ σε κακῶς.
 [900] [Άδικος Λόγος]: εἰπὲ τί ποιῶν;
 [900b] [Δίκαιος Λόγος]: τὰ δίκαια λέγων.
 [901] [Άδικος Λόγος]: ἀλλ' ἀνατρέψω γ' αὕτ' ἀντιλέγων.
 [902] ούδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημὶ δίκην.
 [903] [Δίκαιος Λόγος]: οὐκ εἶναι φής;
 [903b] [Άδικος Λόγος]: φέρε γὰρ ποῦ στιν;
 [904] [Δίκαιος Λόγος]: παρὰ τοῖσι θεοῖς.
 [904a] [Άδικος Λόγος]: πῶς δῆτα δίκης οὕσης ὁ Ζεὺς
 [905] οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὐτοῦ
 [906] δήσας;
 [906b] [Δίκαιος Λόγος]: αἴβοϊ τουτὶ καὶ δὴ
 [907] χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.
 [908] [Άδικος Λόγος]: τυφογέρων εἴ κάναρμοστος.
 [909] [Δίκαιος Λόγος]: καταπύγων εἴ κάναίσχυντος.
 [910] [Άδικος Λόγος]: δόδα μ' εἱρηκας.
 [910b] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ βωμολόχος.
 [911] [Άδικος Λόγος]: κρίνεσι στεφανοῖς.
 [911b] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ πατραλοίας.
 [912] [Άδικος Λόγος]: χρυσῷ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις.
 [913] [Δίκαιος Λόγος]: οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδῳ.

[914] [Άδικος Λόγος]: νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἔστιν ἐμοί.

[915] [Δίκαιος Λόγος]: θρασὺς εῖ πολλοῦ.

[915b] [Άδικος Λόγος]: σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.

[916] [Δίκαιος Λόγος]: διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν

[917] ούδεὶς ἔθέλει τῶν μειρακίων.

[918] καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναῖοις

[919] οἴα διδάσκεις τοὺς ἀνοίτους.

[920] [Άδικος Λόγος]: αὐχμεῖς αἰσχρῶς.

[920b] [Δίκαιος Λόγος]: σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.

[921] καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,

[922] Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,

[923] ἐκ πηριδίου

[924] γνώμας τρώγων Πανδελετείους.

[925] [Άδικος Λόγος]: ὥμοι σοφίας —

[925b] [Δίκαιος Λόγος]: ὥμοι μανίας —

[926] [Άδικος Λόγος]: ἦς ἐμνήσθης —

[927] [Δίκαιος Λόγος]: τῆς σῆς, πόλεώς θ' ἡτις σε τρέφει

[928] λυμαῖνόμενον τοῖς μειρακίοις.

[929] [Άδικος Λόγος]: οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὕν.

[930] [Δίκαιος Λόγος]: εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ

[931] καὶ μὴ λαλὶαν μόνον ἀσκῆσαι.

[932] [Άδικος Λόγος]: δεῦρ' ίθι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.

[933] [Δίκαιος Λόγος]: κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἦν ἐπιβάλλης.

[934] [Χορός]: παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.

[935] ἀλλ' ἐπίδειξαι σύ τε τοὺς προτέρους

[936] ἄττ' ἐδίδασκες, σύ τε τὴν καινὴν

[937] παίδευσιν, ὅπως ἀνάκούσας σφῶν

[938] ἀντιλεγόντοιν κρίνας φοιτᾷ.

[939] [Δίκαιος Λόγος]: δρᾶν ταῦτ' ἔθέλω.

[939b] [Άδικος Λόγος]: κάγωγ' ἔθέλω.

[940] [Χορός]: φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος;

[941] [Άδικος Λόγος]: τούτῳ δώσω·

[942] κάτ' ἐκ τούτων ὃν ἀν λέξη

[943] βόηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν

[944] καὶ διανοίαις κατατοξεύσω.

[945] τὸ τελευταῖον δ', ἦν ἀναγρύζῃ,

[946] τὸ πρόσωπον ἄπαν καὶ τώφθαλμῷ

[947] κεντούμενος ὕσπερ ὑπ' ἀνθρηγῶν

[948] ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.

Strophe

[949] [Χορός]: νῦν δείξετον τὰ πισύνω τοῖς περιδεξίοισι

[950] λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερίμναις,

[951] ὅπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.

[955] νῦν γὰρ ἄπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας,

[956] ἦς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἔστιν ἄγων μέγιστος.

Katakeleusmos

[959] [Χορός]: ἀλλ' ὁ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἥθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,

[960] ρῆξον φωνὴν ἥτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.

Epirrhema

[961] [Δίκαιος Λόγος]: λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο,

[962] ὅτ' ἔγὼ τὰ δίκαια λέγων ἥνθιουν καὶ σωφροσύνη 'νενόμιστο.

[963] πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύζαντος μηδὲν ἀκούσαι·

[964] εἴτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὄδοῖς εὔτάκτως ἐς κιθαριστοῦ

[965] τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεὶ κριμνώδη κατανείφοι.

[966] εἴτ' αὖ προμαθεῖν ἄσμ' ἐδίδασκεν τῷ μηρῷ μὴ ξυνέχοντας,

[967] ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν ἢ τηλέπορόν τι βόαμα,

[968] ἐντειναμένους τὴν ἀρμονίαν, ἢν οἱ πατέρες παρέδωκαν.

[969] εὶ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειέν τινα καμπήν,

[970] οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,

[971] ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.

[972] ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι

[973] τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές·

[975] εἴτ' αὖ πάλιν αὐθις ἀνιστάμενον συμψήσαι, καὶ προνοεῖσθαι

[976] εἶδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.

[977] ἡλείψατο δ' ἂν τούμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ' ἄν, ὥστε

[978] τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὕσπερ μήλοισιν ἐπίγνθει·

[979] οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν

[980] αὐτὸς ἐαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν,

[981] οὐδ' ἀνελέσθαι δειπνοῦντ' ἔξην καὶ κεφάλαιον ῥαφανῖδος,

[982] οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ σέλινον,

[983] οὐδ' ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν οὐδὲ ἵσχειν τῷ πόδι ἐναλλάξ.

[984] [Άδικος Λόγος]: ἀρχαῖα γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττύγων ἀνάμεστα

[985] καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων.

[985b] [Δίκαιος Λόγος]: ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,

[986] ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμὴ παίδευσις ἔθρεψεν.

[987] σὺ δὲ τοὺς νῦν εύθὺς ἐν ἴματοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι·

[988] ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὄρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτὸὺς

[989] τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς Τριτογενείας.

[990] πρὸς ταῦτ' ὁ μειράκιον θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἰροῦ·

[991] κάπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,

[992] καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, καὶ σκώπτῃ τίς σε φλέγεσθαι·

[993] καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσιν,

[994] καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν

[995] αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τάγαλμ' ἀναπλάττειν·

[996] μηδ' εἰς ὄρχηστρίδος εἰσάγγειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνώς

[997] μήλω βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῆς·

[998] μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδέν, μηδ' ἱαπετὸν καλέσαντα

[999] μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν ἐξ ἥς ἐνεοττοτροφίθης.

[1000] [Άδικος Λόγος]: εὶ ταῦτ' ὁ μειράκιον πείσει τούτῳ, νὴ τὸν Διόνυσον

[1001] τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις καὶ σε καλοῦσι βλιτομάμμαν.

[1002] [Δίκαιος Λόγος]: ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εύανθὴς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις,

[1003] οὐ στωμάλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἴάπερ οἱ νῦν,

[1004] οὐδ' ἐλκόμενος περὶ πραγμάτου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου·

[1005] ἀλλ' εἰς Ακαδήμειαν κατιών ύπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει

[1006] στεφανωσάμενος καλάμω λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου,

[1007] μίλακος δέων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης,
[1008] ἥρος ἐν ὕρᾳ χαίρων, ὅπόταν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ.

Pnigos

[1009] [Δίκαιος Λόγος]: ἦν ταῦτα ποιῆς ἀγώ φράζω,
[1010] καὶ πρὸς τούτοις προσέχης τὸν νοῦν,
[1011] ἔξεις ἀεὶ¹
[1012] στῆθος λιπαρόν, χροιὰν λαμπράν,
[1013] ὄμους μεγάλους, γλῶτταν βαιάν,
[1014] πυγὴν μεγάλην, πόσθην μικράν.
[1015] ἦν δ' ἄπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύης,
[1016] πρῶτα μὲν ἔξεις
[1017] χροιὰν ὡχράν, ὄμους μικρούς,
[1018] στῆθος λεπτόν, γλῶτταν μεγάλην,
[1019] πυγὴν μικράν, κωλῆν μεγάλην,
[1020] ψήφισμα μακρόν, καὶ σ' ἀναπείσει
[1020a] τὸ μὲν αἰσχρὸν ἄπαν καλὸν ἡγεῖσθαι,
[1021] τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν.
[1022] καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
[1023] καταπυγοσύνης ἀναπλήσει.

Antistrophe

[1024] [Χορός]: Ὡς καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν,
[1025] ὧς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος.
[1029] τεύδαιμονες δ' ἥσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ²
[1030] τῶν προτέρων· πρὸς τάδε σ' ὡς κομψοπρεπῆ μοῦσαν ἔχων,
[1031] δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὧς ηδοκίμηκεν ἀνήρ.

Antikatakeleusmos

[1034] [Χορός]: δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
[1035] εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὁφλήσεις.

Antepirrhema

[1036] [Άδικος Λόγος]: καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπινιγόμην τὰ σπλάγχνα κάπεθύμουν
[1037] ἄπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γυνώμαισι συνταράξαι.
[1038] ἐγὼ γὰρ ἡττῶν μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
[1039] ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, δτι πρώτιστος ἐπενόησα
[1040] τοῖσιν νόμοις καὶ ταῖς δίκαιαις τάναντί ἀντιλέξαι.
[1041] καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
[1042] αίρούμενον τοὺς ἡττονας λόγους ἔπειτα νικᾶν.
[1043] σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ἢ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω,
[1044] ὅστις σε θερμῷ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἔάσειν.
[1045] καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;
[1046] [Δίκαιος Λόγος]: δτιὴ κάκιστον ἔστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
[1047] [Άδικος Λόγος]: ἐπίσχες· εὐθὺς γάρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον.
[1048] καὶ μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον
[1049] ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόνους πονήσαι.
[1050] [Δίκαιος Λόγος]: ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.
[1051] [Άδικος Λόγος]: ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εῖδες Ἡράκλεια λουτρά;

- [1052] καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν;
- [1052b] [Δίκαιος Λόγος]: ταῦτ' ἔστι ταῦτ' ἐκεῖνα,
- [1053] ἂ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
- [1054] πλήρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενάς δὲ τὰς παλαίστρας.
- [1055] [Άδικος Λόγος]: εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ' ἐπαινῶ.
- [1056] εἰ γάρ πονηρὸν ἦν, Ὄμηρος οὐδέποτ' ἀν ἐποίει
- [1057] τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἀν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἄπαντας.
- [1058] ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν γλῶτταν, ἦν ὁδὶ μὲν
- [1059] οὕ φησι χρῆναι τοὺς νέους ὀσκεῖν, ἐγὼ δέ φημι.
- [1060] καὶ σωφρονεῖν αὖ φησι χρῆναι· δύο κακῷ μεγίστῳ.
- [1061] ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' εἶδες ἡδη
- [1062] ἀγαθάν τι γενόμενον, φράσον, καί μ' ἔξελεγχον εἰπών.
- [1063] [Δίκαιος Λόγος]: πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
- [1064] [Άδικος Λόγος]: μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
- [1065] 'Υπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
- [1066] εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν.
- [1067] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεύς.
- [1068] [Άδικος Λόγος]: κάτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ὥχετ'; οὐ γάρ ἦν ὑβριστής.
- [1069] οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα πανυχίζειν.
- [1070] γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει· σὺ δ' εἰ Κρόνιππος.
- [1071] σκέψαι γάρ ὡς μειράκιον ἐν τῷ σωφρονεῖν ἄπαντα
- [1072] ἄνεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
- [1073] παίδων γυναικῶν κοττάβων ὅψων πότων κιχλισμῶν.
- [1074] καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῆς;
- [1075] εἴεν. πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.
- [1076] ἥμαρτες, ἥράσθης, ἐμοίχευσάς τι, κάτ' ἐλήφθης.
- [1077] ἀπόλωλας· ἀδύνατος γάρ εἰ λέγειν. ἐμοὶ δ' δύμιλῶν
- [1078] χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
- [1079] μοιχὸς γάρ ἦν τύχης ἀλούς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,
- [1080] ως οὐδὲν ἡδίκηκας· εἴτ' ἐς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν,
- [1081] κάκείνος ως ἡττων ἔρωτός ἔστι καὶ γυναικῶν·
- [1082] καίτοι σὺ θητὸς ὣν θεοῦ πᾶς μεῖζον ἀν δύναιο;
- [1083] [Δίκαιος Λόγος]: τί δ' ἦν ὁφανιδωθῆ πιθόμενός σοι τέφρα τε τιλθῆ,
- [1084] ἔξει τινὰ γνώμην λέγειν τὸ μὴ εὔρυπρωκτος εἶναι;
- [1085] [Άδικος Λόγος]: ἦν δ' εὔρυπρωκτος ἦ, τί πείσεται κακόν;

Antipnigos

- [1086] [Δίκαιος Λόγος]: τί μὲν οὖν ἀν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;
- [1087] [Άδικος Λόγος]: τί δῆτ' ἔρεῖς, ἦν τοῦτο νικηθῆς ἐμοῦ;
- [1088] [Δίκαιος Λόγος]: σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο;
- [1088b] [Άδικος Λόγος]: φέρε δή μοι φράσον·
- [1089] συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;
- [1090] [Δίκαιος Λόγος]: ἔξ εύρυπρώκτων.
- [1090b] [Άδικος Λόγος]: πείθομαι.
- [1091] τί δαί; τραγῳδοῦσ' ἐκ τίνων;
- [1092] [Δίκαιος Λόγος]: ἔξ εύρυπρώκτων.
- [1092b] [Άδικος Λόγος]: εὖ λέγεις.
- [1093] δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;
- [1094] [Δίκαιος Λόγος]: ἔξ εύρυπρώκτων.
- [1094b] [Άδικος Λόγος]: ἄρα δῆτ'
- [1095] ἔγνωκας ως οὐδὲν λέγεις;

- [1096] καὶ τῶν θεατῶν ὥπότεροι
 [1097] πλείους σκόπει.
 [1097b] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ δὴ σκοπῶ.
 [1098] [Ἄδικος Λόγος]: τί δῆθ' ὄρφας;
 [1098a] [Δίκαιος Λόγος]: πολὺ πλειόνας νὴ τοὺς θεοὺς
 τοὺς εὐρυπρώκτους· τουτονὶ¹
 [1100] γοῦν οἴδ' ἐγὼ κάκεινονὶ²
 [1101] καὶ τὸν κομήτην τουτονί.
 [1101a] [Ἄδικος Λόγος]: τί δῆτ' ἔρεῖς;
 [1102] [Δίκαιος Λόγος]: ἡττήμεθ· ὡς κινούμενοι
 [1103] πρὸς τῶν θεῶν δέξασθε μου
 [1103a] θοιμάτιον, ὡς
 [1104] ἔξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

Episode

- [1105] [Σωκράτης]: τί δῆτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβῶν
 βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;
 [1106]
 [1107] [Στρεψιάδης]: δίδασκε καὶ κόλαζε καὶ μέμνησ' ὅπως
 εὖ μοι στομώσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα
 [1108] οἶον δικιδίοις, τὴν δὲ ἔτεραν αὐτοῦ γνάθον
 [1109] στόμασον οὕαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.
 [1110]
 [1111] [Σωκράτης]: ἀμέλει κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
 [1112] [Φειδιππένης]: ὠχρὸν μὲν οὖν οἴμαι γε καὶ κακοδαίμονα.

Parabasis

Vorspiel

- [1113] [Χορός]: χωρεῖτε νυν. οἴμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.

Epirrhema

- [1115] [Χορός]: τοὺς κριτὰς ἂ κερδανοῦσιν, ἦν τι τόνδε τὸν χορὸν
 [1116] ὥφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
 [1117] πρῶτα μὲν γάρ, ἢν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγρούς,
 [1118] ὕσομεν πρώτοισιν ύμῖν, τοῖσι δὲ ἄλλοις ὕστερον.
 [1119] εἴτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν,
 [1120] ὕστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
 [1121] ἢν δὲ ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θνητὸς ὥν οὔσας θεάς,
 [1122] προσεχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἴα πείσεται κακά,
 [1123] λαμβάνων οὕτ' οἶνον οὕτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
 [1124] ἡνίκ' ἂν γὰρ αἱ τ' ἐλαῖαι βλαστάνωσ' αἱ τ' ἄμπελοι,
 [1125] ἀποκεκόφονται· τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν.
 [1126] ἢν δὲ πλινθεύοντ' ἵδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τέγους
 [1127] τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν.
 [1128] κὰν γαμῆι ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν φίλων,
 [1129] ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὕστε' ἵσως βουλήσεται
 [1130] κὰν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὥν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.

Lyrische Szene

- [1131] [Στρεψιάδης]: πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
[1132] εῖθ' ἦν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
[1133] δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
[1134] εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔσθ' ἔνη τε καὶ νέα.
[1135] πᾶς γάρ τις ὅμνὺς οἶς ὀφείλων τυγχάνω,
[1136] θείς μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν μέ φησι κάξολεῖν,
[1137] κάμου μέτριά τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου,
[1138] ὡς δαιμόνιε τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβης,
[1139] τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες, οὕ φασίν ποτε
[1140] οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με
[1141] ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσεσθαί φασί μοι.
[1142] νῦν οὖν δικαζέσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
[1143] εἴπερ μεμάθηκεν εῦ λέγειν Φειδιππίδης.
[1144] τάχα δ' εἴσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον.
[1145] παῖ, ἡμί, παῖ παῖ.

[1145b] [Σωκράτης]: Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.

- [1146] [Στρεψιάδης]: Κάγωγέ σ'. ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ·
[1147] χρὴ γάρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
[1148] καί μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
[1149] ἐκεῖνον εἴφ' δν ἀρτίως εἰσήγαγες.

[1150] [Σωκράτης]: μεμάθηκεν.

[1150b] [Στρεψιάδης]: εῦ γ' ὡς παμβασίλει' Ἀπαιόλη.

[1151] [Σωκράτης]: ὥστ' ἀποφύγοις ἀν ἥντιν' ἀν βούλῃ δίκην.

[1152] [Στρεψιάδης]: κεὶ μάρτυρες παρῆσαν, δτ' ἔδανειζόμην;

[1153] [Σωκράτης]: πολλῷ γε μᾶλλον, κὰν παρῶσι χίλιοι.

Lyrik

- [1154] [Στρεψιάδης]: βοάσομαί τάρα τὰν ὑπέρτονον
[1155] βοάν. Ιώ κλάετ' ὡς 'βολοστάται
[1156] αύτοί τε καὶ τάρχαϊα καὶ τόκοι τόκων·
[1157] ούδεν γάρ ἂν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι,
[1158] οῖς ἐμοὶ τρέφεται
[1159] τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι πάτις,
[1160] ἀμφήκει γλώττῃ λάμπων,
[1161] πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις, ἔχθροῖς βλάβη,
[1162] λυσανίας πατρών μεγάλων κακῶν·
[1163] δν κάλεσον τρέχων ἔνδοθεν ὡς ἐμέ.

[1165] [Σωκράτης]: ὡς τέκνον ὡς παῖ ἔξελθ' οἴκων,

[1166] ἄιε σοῦ πατρός.

[1167] δδ' ἐκεῖνος ἀνήρ.

[1168] [Στρεψιάδης]: ὡς φίλος ὡς φίλος.

[1169] [Σωκράτης]: ἄπιθι συλλαβών.

[1170] [Στρεψιάδης]: Ιώ Ιώ τέκνον, Ιώ Ιοῦ Ιοῦ.

- [1171] ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χρόαν ιδών.
[1172] νῦν μέν γ' ιδεῖν εῖ πρῶτον ἔξαρνητικὸς
[1173] κάντιλογικός, καὶ τοῦτο τούπιχώριον
[1174] ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
[1175] ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ' οἶδ' δτι·
[1176] ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἔστιν Ἀττικὸν βλέποις.

[1177]

νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κάπωλεσας.

lamben

- [1178] [Φειδιππίδης]: φοβεῖ δὲ δὴ τί;
- [1178b] [Στρεψιάδης]: τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.
- [1179] [Φειδιππίδης]: ἔνη γάρ ἔστι καὶ νέα τις ἡμέρα;
- [1180] [Στρεψιάδης]: εἰς ἦν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι.
- [1181] [Φειδιππίδης]: ἀπολοῦσ' ἄρ' αὐθ' οἱ θέντες οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
- [1182] μί' ἡμέρα γένοιτ' ἀν ἡμέρα δύο.
- [1183] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἀν γένοιτο;
- [1183b] [Φειδιππίδης]: πῶς γάρ; εἰ μή πέρ γ' ἄμα
- [1184] αὐτὴ γένοιτ' ἀν γραῦς τε καὶ νέα γυνή.
- [1185] [Στρεψιάδης]: καὶ μὴν νενόμισται γ'.
- [1185b] [Φειδιππίδης]: οὐ γάρ, οἶμαι, τὸν νόμον
- [1186] ἵσασιν ὁρθῶς ὅ τι νοεῖ.
- [1186b] [Στρεψιάδης]: νοεῖ δὲ τί;
- [1187] [Φειδιππίδης]: ὁ σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
- [1188] [Στρεψιάδης]: τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἔνην τε καὶ νέαν.
- [1189] [Φειδιππίδης]: ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν ἐς δύ' ἡμέρας
- [1190] ἔθηκεν, ἐς γε τὴν ἔνην τε καὶ νέαν,
- [1191] ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ νουμηνίᾳ.
- [1192] [Στρεψιάδης]: ἵνα δὴ τί τὴν ἔνην προσέθηχε;
- [1192b] [Φειδιππίδης]: ἵν' ὡς μέλει
- [1193] παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρᾳ μιᾷ
- [1194] πρότερον ἀπαλλάττοινθ' ἐκόντες, εἰ δὲ μή,
- [1195] ἔωθεν ὑπανιῶντο τῇ νουμηνίᾳ.
- [1196] [Στρεψιάδης]: πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ
- [1197] ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνη τε καὶ νέα;
- [1198] [Φειδιππίδης]: ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δικοῦσί μοι ποιεῖν.
- [1199] ὅπως τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο,
- [1200] διὰ τοῦτο προύτενθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ.
- [1201] [Στρεψιάδης]: εὖ γ'. ὡς κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
- [1202] ἡμέτερα κέρδη τῶν σιφῶν ὄντες, λίθοι,
- [1203] ἀριθμός, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;
- [1204] ὥστ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ
- [1205] ἐπ' εύτυχίαισιν ἀστέον μούγκωμιον.

Monodie

- [1206] [Στρεψιάδης]: μάκαρ ὡς Στρεψίαδες,
- [1207] αὐτός τ' ἔφυς ὡς σιφὸς
- [1208] χοῖον τὸν υἱὸν τρέφεις,
- [1209] φήσουσι δή μ' οἱ φίλοι
- [1210] χοὶ δημόται
- [1212] ζηλοῦντες ἥνικ' ἀν σὺ νικᾶς λέγων τὰς δίκας.
- [1213] ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἔστιᾶσαι.

Iamben

- [1214] [Πασίας]: εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρὴ προΐέναι;
- [1215] οὐδέποτέ γ', ἀλλὰ κρείττον εύθὺς ἦν τότε
- [1216] ἀπερυθριᾶσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
- [1217] ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἔνεκα νυνὶ χρημάτων
- [1218] ἔλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι
- [1219] ἔχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
- [1220] ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
- [1221] ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην —
- [1221b] [Στρεψιάδης]: τίς ούτοσί;
- [1222] [Πασίας]: ἐξ τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.
- [1222b] [Στρεψιάδης]: μαρτύρομαι,
- [1223] ὅτι ἐξ δύ' εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;
- [1224] [Πασίας]: τῶν δώδεκα μνῶν, ἀς ἔλαβες ὀνούμενος
- [1225] τὸν ψαρὸν ἵππον.
- [1225b] [Στρεψιάδης]: ἵππον; οὐκ ἀκούετε;
- [1226] δὸν πάντες ὑμεῖς ἵστε μισοῦνθ' ἱππικήν.
- [1227] [Πασίας]: καὶ νὴ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμυνυς τοὺς θεούς.
- [1228] [Στρεψιάδης]: μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ πω τότ' ἔξηπίστατο
- [1229] Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
- [1230] [Πασίας]: νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;
- [1231] [Στρεψιάδης]: τί γὰρ ἄλλ' ἀν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;
- [1232] [Πασίας]: καὶ ταῦτ' ἔθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεοὺς
- [1233] ἵν' ἀν κελεύσω 'γώ σε;
- [1233b] [Στρεψιάδης]: τοὺς ποίους θεούς;
- [1234] [Πασίας]: τὸν Δία, τὸν Ἐρμῆν, τὸν Ποσειδῶ.
- [1234b] [Στρεψιάδης]: νὴ Δία
- [1235] καν προσκαταθείην γ' ὥστ' ὁμόσαι τριώβολον.
- [1236] [Πασίας]: ἀπόλοιο τοίνυν ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
- [1237] [Στρεψιάδης]: ἀλσὶν διασμηθεὶς ὄνταιτ' ἀν ούτοσί.
- [1238] [Πασίας]: οἵμ' ὡς καταγελάς.
- [1238b] [Στρεψιάδης]: ἐξ χοᾶς χωρήσεται.
- [1239] [Πασίας]: οὗ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς
- [1240] ἐμοῦ καταπροίξει.
- [1240b] [Στρεψιάδης]: θαυμασίως ἤσθην θεοῖς,
- [1241] καὶ Ζεὺς γέλοιος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
- [1242] [Πασίας]: ἦ μήν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
- [1243] ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μή,
- [1244] ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος.
- [1244b] [Στρεψιάδης]: ἔχε νυν ἥσυχος.
- [1245] ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαι σοι σαφῶς.
- [1246] [Πασίας]: τί σοι δοκεῖ δράσειν;
- [1246b] [Μάρτυς]: ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.
- [1247] [Στρεψιάδης]: ποῦ 'σθ' οὔτος ἀπαιτῶν με τάργυριον; λέγε
- [1248] τουτὶ τί ἔστι;
- [1248b] [Πασίας]: τοῦθ' ὅ τι ἔστι; κάρδοπος.
- [1249] [Στρεψιάδης]: ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τάργυριον τοιοῦτος ὕν;
- [1250] οὐκ ἀν ἀποδοίην ούδ' ἀν ὄβολὸν οὐδενί,
- [1251] ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.
- [1252] [Πασίας]: οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις;
- [1252b] [Στρεψιάδης]: οὐχ ὅσον γέ μ' εἰδέναι.

- [1253] ούκουν ἀνύσας τι θάττον ἀπολιταργιεῖς
[1254] ἀπὸ τῆς θύρας;
[1254b] [Πασίας]: ἀπειμι, καὶ τοῦτ' ἵσθ' ὅτι
[1255] θήσω πρυτανεῖ ἢ μηκέτι ζώην ἔγω.
[1256] [Στρεψιάδης]: καὶ προσαπολεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
[1257] καίτοι σε τοῦτο γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
[1258] ὅτιὴ κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.
[1259] [Αμυνίας]: ίώ μοί μοι.
[1260] [Στρεψιάδης]: ἔα.
[1260a] τίς ούτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν; οὕτι που
[1261] τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγξατο;
[1262] [Αμυνίας]: τί δ' ὅστις εἰμὶ τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
[1263] ἀνὴρ κακοδαιμών.
[1263b] [Στρεψιάδης]: κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου.
[1264] [Αμυνίας]: ὡς σκληρὲ δαιμον, ὡς τύχαι θραυσάντυγες
[1265] ἕπιπων ἐμῶν, ὡς Παλλὰς ὡς μ' ἀπώλεσας.
[1266] [Στρεψιάδης]: τί δαί σε τληπόλεμός ποτ' εἱργασται κακόν;
[1267] [Αμυνίας]: μὴ σκῶπτε μ' ὡς τῶν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
[1268] τὸν νίδον ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν,
[1269] ἀλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.
[1270] [Στρεψιάδης]: τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ';
[1270b] [Αμυνίας]: ἀδανεῖσατο.
[1271] [Στρεψιάδης]: κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
[1272] [Αμυνίας]: ἕπιπους ἐλαύνων ἔξεπεσον νὴ τοὺς θεούς.
[1273] [Στρεψιάδης]: τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;
[1274] [Αμυνίας]: ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
[1275] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις.
[1275b] [Αμυνίας]: τί δαί;
[1276] [Στρεψιάδης]: τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.
[1277] [Αμυνίας]: σὺ δὲ νὴ τὸν Ἐρμῆν προσκεκλήσεσθαί γέ μοι,
[1278] εἰ μὴ 'ποδῶσεις τάργυριον.
[1278b] [Στρεψιάδης]: κάτειπέ νυν,
[1279] πότερα νομίζεις καινὸν ἀεὶ τὸν Δία
[1280] ὕειν ὕδωρ ἐκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον
[1281] ἔλκειν κάτωθεν ταύτῳ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν;
[1282] [Αμυνίας]: οὐκ οἴδ' ἔγωγ' ὄπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
[1283] [Στρεψιάδης]: πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τάργυριον δίκαιος εῖ,
[1284] εἰ μηδὲν οἴσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;
[1285] [Αμυνίας]: ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τάργυρίου μοι τὸν τόκον
[1286] ἀπόδοτε·
[1286b] [Στρεψιάδης]: τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
[1287] [Αμυνίας]: τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
[1288] πλέον πλέον τάργυριον ἀεὶ γίγνεται
[1289] ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου;
[1289b] [Στρεψιάδης]: καλῶς λέγεις.
[1290] τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα
[1291] νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ;
[1291b] [Αμυνίας]: μὰ Δί' ἄλλ' ἵσην.
[1292] οὐ γὰρ δίκαιον πλείον' εῖναι.
[1292b] [Στρεψιάδης]: κάτα πῶς
[1293] αὔτῃ μὲν ὡς κακόδαιμον οὐδὲν γίγνεται
[1294] ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ

- [1295] ζητεῖς ποιῆσαι τάργύριον πλεῖον τὸ σόν;
 [1296] οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
 [1297] φέρε μοι τὸ κέντρον.
 [1297b] [Αμυνίας]: ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
 [1298] [Στρεψιάδης]: Ὕπαγε. τί μέλλεις; οὐκ ἔλαξ ὡς σαμφόρα;
 [1299] [Αμυνίας]: ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν;
 [1299b] [Στρεψιάδης]: ἄξεις; ἐπιαλῶ
 [1300] κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.
 [1301] φεύγεις; ἔμελλόν σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ
 [1302] αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

Chor

Strophe

- [1303] [Χορός]: οἶν τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων· ὁ γὰρ
 [1304] γέρων ὅδ' ἐρασθεὶς
 [1305] ἀποστερῆσαι βούλεται
 [1306] τὰ χρήματ' ἀδανείσατο·
 [1307] κούκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον
 [1308] λήψεται τι πρᾶγμ', δὲ τοῦτον
 [1309] ποιήσει τὸν σοφιστὴν Ἰσως,
 [1310] ἀνθ' ὃν πανουργεῖν ἥρξατ', ἐξαίφνης λαβεῖν κακόν τι.

Antistrophe

- [1311] [Χορός]: οἴμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εύρήσειν ὅπερ
 [1312] πάλαι ποτ' τέπεζήτειτ
 [1313] εἴναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ
 [1314] γνώμας ἐναντίας λέγειν
 [1315] τοῖσιν δικαίοις, ὥστε νικᾶν
 [1316] ἄπαντας οἴσπερ ἀν
 [1317] ξυγγένηται, καν λέγη παμπόνηρ'.
 [1320] Ἰσως δὲ Ἰσως βουλήσεται κάφωνον αὐτὸν εἴναι.

Episode

- [1321] [Στρεψιάδης]: Ιοὺ Ιού.
 [1322] ὡς γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
 [1323] ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
 [1324] οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.
 [1325] ὡς μιαρὲ τύπτεις τὸν πατέρα;
 [1325b] [Φειδιππίδης]: φήμι' ὡς πάτερ.
 [1326] [Στρεψιάδης]: ὄρᾶθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει.
 [1326b] [Φειδιππίδης]: καὶ μάλα.
 [1327] [Στρεψιάδης]: ὡς μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.
 [1328] [Φειδιππίδης]: αὖθις με ταύτα ταῦτα καὶ πλείω λέγε.
 [1329] ἄρ' οἴσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;
 [1330] [Στρεψιάδης]: ὡς λακκόπρωκτε.
 [1330b] [Φειδιππίδης]: πάττε πολλοῖς τοῖς ρόδοις.
 [1331] [Στρεψιάδης]: τὸν πατέρα τύπτεις;
 [1331b] [Φειδιππίδης]: κάποιφανῶ γε νὴ Δία

- [1332] ώς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον.
- [1332b] [Στρεψιάδης]: ὦ μιαρώτατε,
- [1333] καὶ πῶς γένοιτ' ἀν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;
- [1334] [Φειδιππίδης]: ἔγωγ' ἀποδεῖξω καὶ σε νικήσω λέγων.
- [1335] [Στρεψιάδης]: τουτὶ σὺ νικήσεις;
- [1335b] [Φειδιππίδης]: πολύ γε καὶ ράδιως.
- [1336] ἐλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
- [1337] [Στρεψιάδης]: ποίοιν λόγοιν;
- [1337b] [Φειδιππίδης]: τὸν κρείττον' ἢ τὸν ἥττονα.
- [1338] [Στρεψιάδης]: ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δέ ω μέλε
- [1339] τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτα γε
- [1340] μέλλεις ἀναπείσειν, ὡς δίκαιον καὶ καλὸν
- [1341] τὸν πατέρα τύπτεσθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν οὐέων.
- [1342] [Φειδιππίδης]: ἀλλ' οἴομαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὕστε γε
- [1343] οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.
- [1344] [Στρεψιάδης]: καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.

Agon

Strophe

- [1345] [Χορός]: σὸν ἔργον ω πρεσβῦτα φροντίζειν ὅπῃ
- [1346] τὸν ἄνδρα κρατήσεις,
- [1347] ώς οὗτος, εἰ μή τῳ πεποίθειν, οὐκ ἀν ἦν
- [1348] οὕτως ἀκόλαστος.
- [1349] ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται· δῆλόν γε τάνθρωπου
- [1350] σ' τὶ τὸ λῆμα.

Katakeleusmos

- [1351] [Χορός]: ἀλλ' ἔξ ὅτου τὸ πρῶτον ἥρξαθ' ἢ μάχη γενέσθαι,
- [1352] ἥδη λέγειν χρὴ πρὸς χορόν· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.

Epirrhema

- [1353] [Στρεψιάδης]: καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἥρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι
- [1354] ἐγὼ φράσω· πειδὴ γὰρ εἰστιώμεθ', ὥσπερ ἵστε,
- [1355] πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα
- [1356] ḡσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κριὸν ώς ἐπέχθη.
- [1357] ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν
- [1358] ḡδειν τε πίνονθ' ὥσπερει κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν.
- [1359] [Φειδιππίδης]: οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σ' ἄρα τύπτεσθαί τε καὶ πατεῖσθαι,
- [1360] ḡδειν κελεύονθ' ὥσπερει τέττιγας ἐστιῶντα;
- [1361] [Στρεψιάδης]: τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν ἔνδον οἴάπερ νῦν,
- [1362] καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
- [1363] κάγω μόλις μὲν ἀλλ' ὅμως ἥνεσχόμην τὸ πρῶτον·
- [1364] ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
- [1365] τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· κἀθ' οὕτος εὐθὺς εἶπεν·
- [1366] ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,
- [1367] ψόφου πλέων ἀξύστατον στόμφακα κρημνοποιόν;
- [1368] κάνταῦθα πῶς οἵεσθε μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
- [1369] ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν ἔφην, σὺ δ' ἀλλὰ τούτων λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἄττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.

- [1371] ο δ' εύθὺς ἥσ' Εύριπίδου ρῆσίν τιν', ὡς ἐκίνει
 [1372] ἀδελφὸς ὠλεξίκακε τὴν ὄμομητρίαν ἀδελφήν.
 [1373] κάγὼ οὐκέτ' ἔξηνεσχόμην, ἀλλ' εύθέως ἀράττω
 [1374] πολλοῖς κακοῖς καισχροῖσι· κάτ' ἐντεῦθεν, οἶον εἰκός,
 [1375] ἵπος πρὸς ἵπος ἡρειδόμεσθ'. εἴθ' οὗτος ἐπαναπηδᾶ,
 [1376] κάπειτ' ἔφλα με κάσποδει κάπινιγε κάπεθλιβεν.
 [1377] [Φειδιππίδης]: οὔκουν δικαίως, δστις οὐκ Εύριπίδην ἐπαινεῖς
 [1378] σοφώτατον;
 [1379] [Στρεψιάδης]: σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον· ὡ — τί σ' εἴπω;
 [1379b] ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι.
 [1379c] [Φειδιππίδης]: νὴ τὸν Δί' ἐν δίκῃ γ' ἄν.
 [1380] [Στρεψιάδης]: καὶ πῶς δικαίως; δστις ὡ 'ναίσχυντέ σ' ἔξέθρεψα,
 [1381] αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὅ τι νοοίης.
 [1382] εὶ μέν γε βρῦν εἴποις, ἐγὼ γνοὺς ἀν πιεῖν ἐπέσχον·
 [1383] μαμμάν δ' ἀν αἰτήσαντος ἥκρον σοι φέρων ἀν ἄρτον·
 [1384] κακκᾶν δ' ἀν οὐκ ἔφθης φράσας, κάγὼ λαβὼν θύραζε
 [1385] ἔξέφερον ἀν καὶ προύσχόμην σε· σὺ δ' ἐμὲ νῦν ἀπάγχων

Pnigos

- [1386] [Στρεψιάδης]: βοῶντα καὶ κεκραγόθ' δτι
 [1387] χεζητιώην, οὐκ ἔτλης
 [1388] ἔξω 'ξενεγκεῖν ὡ μιαρὲ
 [1389] θύραζέ μ', ἀλλὰ πνιγόμενος
 [1390] αύτοῦ 'ποίησα κακκᾶν.

Antistrophe

- [1391] [Χορός]: οἴμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
 [1392] πηδᾶν δ τι λέξει.
 [1393] εὶ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἔξειργασμένος
 [1394] λαλῶν ἀναπείσει,
 [1395] τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἀν
 [1396] ἀλλ' οὐδ' ἔρεβίνθου.

Antikatakeleusmos

- [1397] [Χορός]: σὸν ἔργον ὡ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ
 [1398] πειθώ τινα ζητεῖν, δπως δόξεις λέγειν δίκαια.

Antepirrhema

- [1399] [Φειδιππίδης]: ὡς ἥδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν,
 [1400] καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
 [1401] ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἴππικῇ τὸν νοῦν μόνη προσεῖχον,
 [1402] οὐδ' ἀν τρῷ εἰπεῖν ρήμαθ' οἶσις τ' ἦν πρὸιν ἔξαμαρτεῖν.
 und
 [1403] νυνὶ δ' ἐπειδή μ' οὐτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτός,
 [1404] γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
 [1405] οἴμαι διδάξειν ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.
 [1406] [Στρεψιάδης]: ἵππευε τοίνυν νὴ Δί', ὡς ἔμοιγε κρεῖττόν ἐστιν
 [1407] ἵππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
 [1408] [Φειδιππίδης]: ἐκεῖσε δ' θεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,

- [1409] καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί· παῖδά μ' ὅντ' ἔτυπτες;
- [1410] [Στρεψιάδης]: ἔγωγέ σ' εύνοῶν τε καὶ κηδόμενος.
- [1410b] [Φειδιππίδης]: εἰπὲ δῆ μοι,
- [1411] οὐ κάμέ σοι δίκαιόν ἔστιν εύνοεῖν ὁμοίως
- [1412] τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἔστ' εύνοεῖν τὸ τύπτειν;
und,
- [1413] πᾶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῶν εἶναι,
- [1414] τούμὸν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κάγω.
- [1415] κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
- [1416] φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τούργον εἶναι·
- [1417] ἐγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἀν ώς δὶς παῖδες οἱ γέροντες·
- [1418] εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,
- [1419] ὅσωπερ ἔξαμαρτάνειν ἥττον δίκαιον αύτούς.
- [1420] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
- [1421] [Φειδιππίδης]: οὔκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεῖς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον
ώσπερ σὺ κάγω, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
- [1423] ἥττόν τι δῆτ' ἔξεστι κάμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
- [1424] θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;
- [1425] ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
- [1426] ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προΐκα συγκεκόφθαι.
- [1427] σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τάλλα τὰ βοτὰ ταυτί,
- [1428] ώς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
- [1429] ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλήν γ' ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;
- [1430] [Στρεψιάδης]: τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἄπαντα μιμεῖ,
- [1431] οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κάπι ξύλου καθεύδεις;
- [1432] [Φειδιππίδης]: οὐ ταύτὸν ὡς τῶν ἔστιν, οὐδέ ἂν Σωκράτει δοκοίη.
- [1433] [Στρεψιάδης]: πρὸς ταῦτα μὴ τόπτ'. εἰ δὲ μή, σαυτόν ποτ' αἰτιάσει.
- [1434] [Φειδιππίδης]: καὶ πῶς;
- [1434b] [Στρεψιάδης]: ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν,
σὺ δ', ἦν γένηται σοι, τὸν υἱόν.
- [1435b] [Φειδιππίδης]: ἦν δὲ μὴ γένηται,
- [1436] μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανῶν τεθνήεις.
- [1437] [Στρεψιάδης]: ἐμοὶ μὲν ὕνδρες ἥλικες δοκεῖ λέγειν δίκαια·
- [1438] κάμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τάπιεική.
- [1439] κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἔστ', ἦν μὴ δίκαια δρῶμεν.
- [1440] [Φειδιππίδης]: σκέψαι δὲ χάτέραν ἔτι γνώμην.
- [1440b] [Στρεψιάδης]: ἀπὸ γὰρ
- [1441] [Φειδιππίδης]: καὶ μὴν ἵσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθῶν ἀ νῦν πέπονθας.
- [1442] [Στρεψιάδης]: πῶς δῆ; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.
- [1443] [Φειδιππίδης]: τὴν μητέρ' ὡσπερ καὶ σὲ τυπτήσω.
- [1443b] [Στρεψιάδης]: τί φῆς, τί φῆς σύ;
- [1444] τοῦθ' ἔτερον αὖ μεῖζον κακόν.
- [1444b] [Φειδιππίδης]: τί δ' ἦν ἔχων τὸν ἥττω

Antipnigos

- [1445] [Φειδιππίδης]: λόγον σε νικήσω λέγων
- [1446] τὴν μητέρ' ως τύπτειν χρεών;
- [1447] [Στρεψιάδης]: τί δ' ἄλλο γ' ἦν ταυτὶ ποιῆς,
- [1448] ούδέν σε κωλύσει σεαυτὸν
- [1449] ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον
- [1450] μετὰ Σωκράτους

[1451]

καὶ τὸν λόγον τὸν ἡττω.

Episode

[1452] [Στρεψιάδης]: ταυτὶ δι' ὑμᾶς ὃ Νεθέλαι πέπονθ' ἔγώ,

[1453] ὑμῖν ἀναθεὶς ἄπαντα τάμα πράγματα.

[1454] [Χορός]: αύτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,

[1455] στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.

[1456] [Στρεψιάδης]: τί δῆτα ταῦτ' οὗ μοι τότ' ἡγορεύετε,

[1457] ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρετε;

[1458] [Χορός]: ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ' ἐκάστοθ' ὅταν τινὰ

[1459] γυνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἔραστὴν πραγμάτων,

[1460] ἔως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακόν,

[1461] ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.

[1462] [Στρεψιάδης]: ὡμοι πονηρά γ' ὃ Νεφέλαι, δίκαια δέ.

[1463] οὐ γάρ μ' ἔχρην τὰ χρήμαθ' ἀδανεισάμην

[1464] ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως ὃ φίλτατε

[1465] τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη

[1466] ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ 'λθών, οἷ σὲ κάμ' ἔξηπάτων.

[1467] [Φειδιππίδης]: ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.

[1468] [Στρεψιάδης]: ναὶ ναὶ καταιδέσθητι πατρῶον Δία.

[1469] [Φειδιππίδης]: ἵδού γε Δία πατρῶον ὡς ἀρχαῖος εἴ.

[1470] Ζεὺς γάρ τις ἔστιν;

[1470b] [Στρεψιάδης]: ἔστιν.

[1470c] [Φειδιππίδης]: οὐκ ἔστ', οὐκ, ἐπεὶ

[1471] Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἔξεληλακώς.

[1472] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἔξελήλακ', ἀλλ' ἔγώ τοῦτ' ὡδόμην

[1473] διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον. οἵμοι δείλαιος

[1474] δτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.

[1475] [Φειδιππίδης]: ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληγάφα.

[1476] [Στρεψιάδης]: οἵμοι παρανόίας· ὡς ἐμαινόμην ἄρα,

[1477] δτ' ἔξεβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.

[1478] ἀλλ' ὃ φίλ' Ἐρμῆ μηδαμῶς θύμαινέ μοι

[1479] μηδέ μ' ἐπιτρύψῃς, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε

[1480] ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχία·

[1481] καί μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν

[1482] διωκάθω γραψάμενος εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.

[1483] ὁρθῶς παραινεῖς οὐκ ἔων δικορραφεῖν,

[1484] ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν

[1485] τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρο' ὃ Ξανθία,

[1486] κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων,

[1487] κάπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον

[1488] τὸ τέγος κατάσκαπτ', εὶ φιλεῖς τὸν δεσπότην,

[1489] ἔως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλης τὴν οἰκίαν·

[1490] ἐμοὶ δὲ δᾶδ' ἐνεγκάτω τις ἡμένην,

[1491] κάγω τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην

[1492] ἐμοὶ ποιήσω, κεὶ σφόδρ' εἴσ' ἀλαζόνες.

[1493] [Μαθητής Α]: ίοὺ ίού.

[1494] [Στρεψιάδης]: σὸν ἔργον ὃ δᾶς ιέναι πολλὴν φλόγα.

[1495] [Μαθητής Α]: ἄνθρωπε, τί ποιεῖς;

[1495b] [Στρεψιάδης]: ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ

[1496] διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας;

- [1497] [Μαθητής Β]: οἵμοι τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;
- [1498] [Στρεψιάδης]: ἐκεῖνος οὕπερ θοίματιον εἰλήφατε.
- [1499] [Μαθητής Γ]: ἀπολεῖς ἀπολεῖς.
- [1499b] [Στρεψιάδης]: τοῦτ' αὐτὸν γὰρ καὶ βούλομαι,
- [1500] ἦν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας,
- [1501] ἢ 'γὰ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.
- [1502] [Σωκράτης]: οὗτος τί ποιεῖς ἔτεδὸν οὐπὶ τοῦ τέγους;
- [1503] [Στρεψιάδης]: ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
- [1504] [Σωκράτης]: οἵμοι τάλας δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.
- [1505] [Χαιρεφῶν]: ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.
- [1506] [Στρεψιάδης]: τί γὰρ μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε,
- [1507] καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἔδραν;
- [1508] [Ερμῆς]: δίωκε βάλλε παῖε, πολλῶν οὔνεκα,
- [1509] μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ώς ἡδίκουν.

exodus

Anapäste

- [1510] [Χορός]: ἡγεῖσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ
- [1511] μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.